

VÝROČNÍ ZPRÁVA

GYMNÁZIA PELHŘIMOV

1996–2001

130 let školy

Vyhláška.

Výnosem ze dne 29. srpna 1871 povolilo vysoché c. k. ministerstvo osvěty a vyučování zřízení nižšího reálného gymnásia českého v král. městě Pelhřimově, za kterou příčinou 1. říjnem 1871 první třída tohoto gymnásia otevřena bude. Reálné gymnásium toto jest veřejné a školní plat snížen na ročních 12 zl. r. č.

Žáci se budou od 25. do 30. září t. r. od 8. do 11. hodin dopoledneu městské rady Pelhřimovské zapisovati,

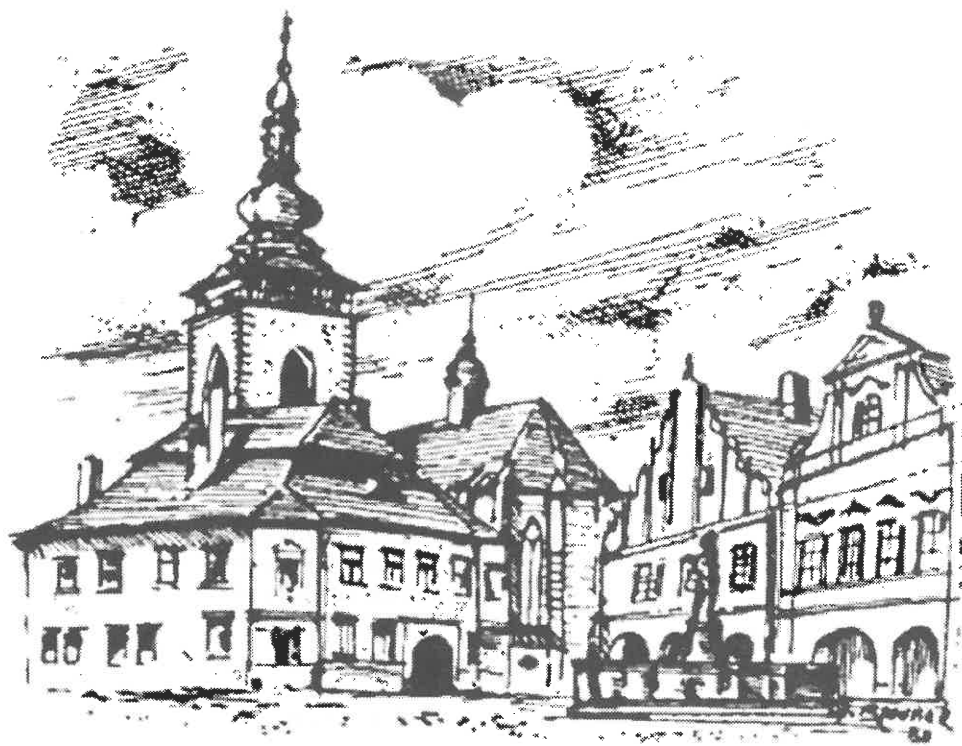
Každý žák musí se k zápisu buď se svým rodičem, aneb se svým zástupcem dostaviti a svůj list křestní aneb list narození předložiti, vysvědčení školní předložiti povinen není, poněvadž se zkoušce přijímací podrobiti musí.

P. t. páni rodiče, pěstouni a vychovatelové upozorňují se na to, že reálné gymnásium Pelhřimovské, jsouc se státními na roveň postavené, před ostatními přednost zastahuje v tom ohledu, že nejen stravování ale i byty pro studující v Pelhřimově lačněji zaopatřiti lze, než v městech vůkolních.

*Obecní rady král. města
Pelhřimova, 6. září 1871.*

Prohlástr.

Dr Kralert m. p.

V roce 2001, v prvním roce 3. tisíciletí, vstupuje pelhřimovské gymnázium do 130. roku své existence, přesněji do 130. roku od svého obnovení. Toto významné jubileum nás dovádí k zamyšlení nejen nad gymnáziem samotným, ale též nad úlohou vzdělání vůbec. Vždyť gymnázium – to znamená můstek od dětství do dospělosti, to znamená první krůčky do tajemství nejrůznějších vědeckých disciplín, to znamená první lásky, pevná přátelství a samozřejmě dlouholetou spjatost – v našem případě – s městem Pelhřimovem.

Kolik generací absolventů již vzpomínalo, či dnes vzpomíná na mnoha místech naší vlasti nebo někde v cizině na „své“ pelhřimovské gymnázium, kolik dychtivých a zlobivých primánů či „protřelých“ kvintánů se právě nyní pomalu proboují ke svému cíli zvanému maturita! Gymnázium jako všeobecně vzdělávací ústav plní nejen úkol samotného vzdělávání, ale má též široké výchovné a kulturní poslání. Jeho žáci si od svých učitelů odnášejí nejen množství poznatků a trvalých vědomostí, ale i mravní normy a představy o světě. Lze si jen přát, aby naše škola měla i nadále inteligentní a kvalitní učitele, učitele s pevnými zásadami, s dobrým srdcem, takové, kteří by neohledně na věk měli neustále dostatek trpělivosti a pochopení pro věčné studentské recese svých svěřenců.

Školství snad nejvíc ze všech oblastí lidského života obráží současný stav společnosti. V roce, kdy naše gymnázium dovršuje 130 let, nelze bohužel říci, že vzdělávání, a tím i celý učitelský stav, je v takové vážnosti, jakou si bezesporu zaslouhuje.

Gymnázium v Pelhřimově prošlo během své existence mnoha proměnami a reformami. V posledních pěti letech se může pochlubit velmi dobrými výsledky svých studentů, jejich úspěchy v nejrůznějších soutěžích a v přijímacím řízení na vysokých školách, ale rovněž i krásnou rekonstruovanou budovou s novou fasádou a střechou a pěkně upraveným okolím.

Popřejme tedy našemu jubilujícímu gymnáziu, jeho žákům a učitelům, aby změny, které je čekají v budoucnu, byly rozumné a prospěšné a aby školství, a tudíž i gymnázium – a to nejen naše – pomohly co nejrychleji vrátit na důležité místo ve společnosti, kam právem patří. Popřejme mu ještě, aby mohlo dále fungovat v klidu a míru, aby na něj město Pelhřimov mohlo být hrdé a aby se dočkalo ještě mnoha kulatých výročí.

Nakonec ještě několik Myšlenek z Esejů Michela de Montaigne: „Některé dítě dobrého rodu touží po vědě, ne pro zisk – tak zavrženíhodný cíl není hoden milosti a přízně múz a pak také závisí na něčem jiném – ani ne tak pro vnější přednosti, jako pro sebe, aby se věděním vnitřně obohatilo, pro úmysl stát se zdatným a učeným člověkem. Pro takové dítě by měl být pečlivě vybrán učitel, který by měl spíš chytrou hlavu než hlavu přeplněnou moudrostmi. Je třeba žádat od něho oboje, ale spíš charakter a pochopení než učenost, ať si ve svém postavení vede podle svého způsobu.“

Pelhřimovské gymnázium na prahu třetího tisíciletí

První rok třetího tisíciletí je 130. rokem, který uplyne od obnovení pelhřimovského gymnázia. Přehledněme krátce tuto dobu očima statistika, neboť očima historika byla gymnaziální výročí hodnocena podrobně již několikrát.

Podle dostupných údajů zjistíme, že od založení školy v roce 1871 do roku 1945 absolvovalo pelhřimovské gymnázium 1606 studentů ze 64 tříd. Z tohoto počtu bylo 1373 mužů a 233 žen. První maturanti skládali zkoušku dospělosti ve školním roce 1888/1889. Byli to samí muži. Do primy jich nastoupilo 43 a k maturitě se propracovalo 22. Od roku 1945 do roku 2001 prošlo branami našeho gymnázia 4523 studentů ze 152 tříd. Za dobu své existence tedy pelhřimovské gymnázium vychovalo v 216 třídách úctyhodných 6129 abiturientů.

Nedílnou součástí školy je její vedení a pedagogický sbor. V čele gymnázia dosud stálo 14 ředitelů (z toho byli 3 zatímní správci) a v pedagogickém sboru působilo 418 učitelů, včetně 12 cizinců, lektorů anglického jazyka. Z těchto lektorů angličtiny bylo 5 Kanaďanů, 3 Američané, 3 Angličané a 1 Francouzka.

O školní budovu se staralo 11 školníků a ekonomický chod školy zajišťovalo 7 administrativních pracovníků. Nejstarším žijícím členem pedagogického sboru je pan profesor Alois Chod.

Ve školním roce 2001/2002 studuje na pelhřimovském gymnáziu v 16 třídách 434 žáků (173 chlapců a 261 dívek). Studijní cyklus gymnázia je jednak čtyřletý, ten je zastoupen 8 třídami, jednak osmiletý, ve kterém je 7 tříd, a dobíhající sedmiletý cyklus,

který skončí odmaturováním poslední třídy v roce 2002. Z historického hlediska jde o největší počet tříd i žáků, které kdy naše škola měla. Pedagogický sbor tvoří 33 učitelů interních a 4 externisté. Týdně odučíme 675 vyučovacích hodin. Provoz školy zajišťuje 14 nepedagogických pracovníků.

Období posledních 5 let, které je hlavním předmětem našeho zájmu v této výroční zprávě, přineslo celou řadu událostí a změn jak v oblasti legislativní, správní a organizační, tak v oblasti výchovně vzdělávací. Všechny tyto změny a události ovlivnily život školy, škola na ně musela reagovat a vyrovnávat se s nimi. Připomeňme alespoň některé z těchto událostí.

Připravuje se nový školský zákon, probíhá bouřlivá diskuse kolem záměru zrušit osmiletá gymnázia, připravuje se nová podoba maturitní zkoušky. Součástí těchto plánovaných změn jsou Sondy maturant z roku 1998 a 1999, které ověřují úroveň znalostí maturantů v předmětech maturitní zkoušky, objevují se pokusy o celostátní srovnávání úrovně škol formou programů SET. V důsledku přílišného rozvolnění školské soustavy a současného úbytku žáků je nutné přistoupit k optimalizaci sítě škol. Téměř celé pětileté období chybí jeden ročník čtyřletého studia v důsledku zavedení 9. třídy na základních školách. Je postupně zrušeno rezortní řízení školství a velká skupina škol přechází pod správu regionů – v našem případě pod správu nově vzniklého kraje Vysočina.

Přes všechny uvedené problémy a těžkosti se i nadále daří plnit základní poslání gymnázia, kterým je kvalitní příprava našich studentů ke studiu na nejruznějších typech vysokých škol. Výchovně vzdělávací práce školy je zaměřena na všestranný rozvoj žákovy osobnosti. Vedle tradičních a osvědčených metod výchovně vzdělávací práce se daří rozvíjet i formy méně obvyklé, ke kterým patří zahraniční zájezdy studentů, rozvíjení partnerských vztahů se zahraničními školami a dlouhodobé studijní pobyty našich žáků na zahraničních školách. Rozšiřuje se a prohlubuje se využívání výpočetní techniky ve výuce.

Udržujeme dlouhodobé partnerské vztahy se školou Coenecoop College v holandském městě Waddinxveen a s bavorskými reálkami v Landau/Isar a Dingolfingu. Výraznou motivací pro studium cizích jazyků jsou i pravidelně pořádané zájezdy do Anglie a Francie.

Současný učební plán naší školy je sestaven tak, aby umožňoval studentům solidní průpravu v humanitních i přírodovědných předmětech. Učební plán zahrnuje pestrý systém volitelných předmětů, které se zařazují od 3. ročníku studia a umožňují studentům určitou specializaci s ohledem na další studium. Volitelné předměty mají charakter seminářů a cvičení z předmětů obsažených v povinné části učebního plánu. Některé z těchto seminářů vedou učitelé odborných škol nebo odborníci z praxe.

Solidní připravenost našich žáků k dalšímu studiu lze dokumentovat tím, že naprostá většina maturantů se hlásí k vysokoškolskému studiu a je úspěšná při přijímacím řízení i v dalším studiu.

K podpoře zájmových činností studentů a dalších aktivit slouží Sdružení rodičů a přátel Gymnázia Pelhřimov, které vzniklo 24. 11. 1998 jako nástupnická organizace Nadace pelhřimovského gymnázia.

V uplynulém období proběhla řada stavebních úprav a rekonstrukcí ve školní budově, které směřovaly ke zlepšení pracovního prostředí pro žáky a zaměstnance školy. Byla zrekonstruována pravá část suterénních prostor, kde vznikla posilovna a sprchy pro žáky,

dílna školníka a sklad inventáře. V roce 1997 byla škola připojena na Internet a současně byly zmodernizovány učebny výpočetní techniky a vnitřní počítačová síť. V prostoru šaten a vchodů do školní budovy byl instalován monitorovací systém. V letech 2000 a 2001 proběhla generální oprava střešního pláště školní budovy a byl vyklizen a upraven půdní prostor. Do budoucna jsou připraveny další stavební záměry, které sledují zkvalitnění materiálních podmínek pro práci školy.

Významná výročí by neměla sloužit pouze k hodnocení práce, bilancování či vypočítávání úspěchů a plánů do budoucna. Měla by být i příležitostí k zastavení, zamýšlení, k ohlédnutí nazpět a zavzpomínání.

Věnujme tichou vzpomínku našim kolegům, přátelům a vynikajícím učitelům, kteří svou obětavou prací vykonali mnoho záslužného pro pelhřimovské gymnázium a kteří nás v průběhu posledních 5 let navždy opustili. Vzpomeňme na pana ředitele Jaroslava Buriana, který zemřel 29. 4. 1996, na pana profesora Václava Šíra, který zemřel 15. 3. 1997, na pana profesora Antonína Pospíšila, který zemřel 27. 8. 1998 a na pana profesora Jana Bílkovského, který zemřel 14. 6. 1999.

Škola velmi přesně odráží stav společnosti a stav své doby. Je proměnlivá v toku času a mnohostranně závislá na lidech, kteří jí procházejí a stávají se její součástí. Pokud jsou lidé tvořící proměnlivé společenství školy dobří, pak lze říci, že i škola je dobrá, žáci i učitelé se v ní cítí dobře a škola plní svou základní funkci – vychovává a vzdělává – je dílnou lidskosti.

Přejme tedy pelhřimovskému gymnáziu, aby se ideálu dílny lidskosti svou prací co nejvíce přiblížilo, aby i v dalších letech mohlo v klidu, pokoji a míru vychovávat a vzdělávat své žáky a v duchu své bohaté tradice jim vštěpovat radost z vědění a poznání.

Stanislav Makovec
ředitel školy

Učební plán Gymnázia Pelhřimov - čtyřleté studium - 2001/2002

Předmět	Ročník			
	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Český jaz. a lit.	3	3	3	3
Anglický jazyk ¹⁾	3	3	3	3
Německý jazyk ²⁾	3	3	3	3
Francouzský jazyk ²⁾	3	3	3	3
Základy spol. věd	1	1	2	2
Dějepis	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	0
Matematika	3	4	4	4
Fyzika	2,5	3	2	2
Chemie	2,5	3	2	2
Biologie	3	3	2	2
Inform. a výp. tech.	2	0	0	0
Hudební výchova	2	2	0	0
Tělesná výchova	2	2	2	2
Volit. př. 1	0	0	2	2
Volit. př. 2	0	0	2	2
Volit. př. 3	0	0	0	2
Volit. př. 4	0	0	0	2
Celkem	31	31	31	31

1) První cizí jazyk

2) Jako druhý cizí jazyk volí žáci francouzštinu nebo němčinu

Učební plán Gymnázia Pelhřimov - víceleté studium 2001/2002

Předmět	Ročník						
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
Český jaz. a lit.	5	5	5	4	3	3	3
Anglický jazyk	4	4	4	3	3	3	3
Německý jazyk ¹⁾	4	4	4	3	3	3	3
Francouzský jazyk ²⁾	0	0	0	3	3	3	3
Občanská výchova	1	1	1	1	0	0	0
Základy spol. věd	0	0	0	0	1	1	2
Dějepis	2	2	2	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2	2	2	0
Matematika	6	5	5	4	4	4	4
Fyzika	2	2	2	2,5	3	3	2
Chemie	0	2	2	2	3	3	2
Biologie	2	2	2	2,5	3	3	2
Inform. a výp. tech.	0	0	2	1	0	0	0
Hudební výchova	2	1	2	2	2	2	0
Výtvarná výchova	2	2	0	0	0	0	0
Tělesná výchova	2	2	2	2	2	2	2
Volit. př. 1	0	0	0	0	0	0	2
Volit. př. 2	0	0	0	0	0	0	2
Volit. př. 3	0	0	0	0	0	0	2
Celkem	30	30	31	31	31	31	31

Žáci primy až sexty mají učební plán s osmiletým studijním cyklem a žáci septimy se sedmiletým studijním cyklem

- 1) Jako první cizí jazyk volí žáci angličtinu nebo němčinu
- 2) Jako druhý cizí jazyk volí žáci v kvartě angličtinu, francouzštinu nebo němčinu

Vzpomínky absolventů pelhřimovského gymnázia

Huntington Beach, 18. 2. 2001

Vážený pane řediteli,
pěkný pozdrav od Pacifiku, který je od nás vzdálen cca 10 minut.

Náš přítel, prof. Dr. Jaroslav Kos nám podal zprávu, že v tomto roce pelhřimovské gymnázium oslaví 130 let svého trvání. Vyzval nás, zda bychom nepřispěli vzpomínkami na studentská léta Františka Rycheckého, který tam maturoval v roce 1936. Ujala jsem se tohoto úkolu, neboť již dříve jsem napsala naše curriculum vitae, a tak Vám dnes „črtu“ posílám. Je velmi dlouhá, obsáhlá, ale vyberte si z ní to, co se Vám bude nejvíce hodit.

Zdraví Věra Rychecká

Z Nové Bukové na Vysočině do Los Angeles v Kalifornii

Čas letí jako ta voda v řece, a čím je člověk starší, tím více vzpomíná na dětství, mládí, na studentská léta. Denně si s manželem připomínáme školní zážitky, někdy veselé, jindy smutné a dnes bych vám ráda napsala něco ze života Františka Rycheckého, žáka pelhřimovského gymnázia, který v Pelhřimově maturoval v roce 1936 a dne 13. 2. t. r. se v plném zdraví a síle dožil 85 let.

František se narodil na Vysočině, v Nové Bukové, základní školu vychodil v Černově, měšťanku v Horní Cerekvi a do tercie nastoupil v pelhřimovském gymnázium. Do gymnázia jej doporučil jako dobrého žáka ředitel Fanta, ale František z toho velkou radost neměl, neboť by býval raději šel studovat na průmyslovou školu, měl totiž zálibu v praktických předmětech. Ale průmyslová škola nebyla v blízkosti, a tak bylo rozhodnuto. František půjde do gymnázia v Pelhřimově, neboť jak mu řekl tatínek, nebudeš-li studovat, budeš tahat býky za rohy.

Z předmětů měl František rád matematiku, chemii, fyziku, přírodopis, zeměpis, ty se prý vůbec nemusel učit, jen přednášenou látku odposlouchával. Zajímavé však bylo, že profesor Šubert mu nikdy z matematiky jedničku nedal, vždy jen dvojku. Dějepis jej také zajímal, ale ten by se býval musel již učit, tzv. šprtát. Na „básničky“ také nebyl, ale utrpením byla pro něj latina. František vzpomíná na své spolužáky, nejlepší a nejpilnější žáky, Bohuše Parkana, Josefa Březinu, Jardu Kose, od kterých latinu opisoval.

Přiblížila se maturita a František dostal obávanou latinu jako maturitní předmět. Byl z toho velmi nešťastný a již předem uvažoval, jestliže tento předmět nezvládne, že uteče z domu, neboť otec by na něm „zlámal hůl“. Týden před maturitou si profesor latiny pozval všechny studenty a probíral s nimi látku, jak to bude při maturitě vypadat. Vzal to podle abecedy, tedy první byl Adam, ten přeložil jednu větu, druhou nikoliv, a tak to šlo dále, až byla řada na Františkovi. Přeložil také jen jednu a profesor mu řekl, sedni si, to jako kdybys maturitu neudělal, ale dodal, podívej se na látku ještě doma, může ti to pomoci. Celý týden František nic nedělal, až den před maturitou si vzpomněl na profesorova slova, otevřel knihu a učil se... Nu a jak to dopadlo? František při maturitě dostal to, co předtím nezvládnul, a udělal latinu na dvojku.

Před maturitou se jednou třídní žáků zeptal, co budete dělat ve svém dalším životě? A tak jedni, že půjdou dále studovat, někteří ještě že neví, až přišla řada na Pepíka Maršíka, který prohlásil, já jdu na vojnu, chci být oficírem. František nevěděl, co odpovědět, a tudíž řekl, já totéž. Moc o tom však nepřemýšlel, protože otec, pokrokový člověk, chtěl, aby František šel do Prahy studovat medicínu. Ale on o toto studium neměl zájem a prohlašoval, nikdy bych nemohl vzít nůž do ruky a řezat lidské tělo. Pak ale dodal, že půjde na zvěrolékařinu. Leč otec řekl, škola není v Praze, kde máme příbuzné, veterina je v Brně, tam ti ubytování platit nebudu.

A tak František dále studovat nešel a pomáhal u rodičů v hospodářství. Záhy však dostal pozvání k prezenční vojenské službě. Tam prošel náročným studiem v proviantní škole a stal se z něj proviantní důstojník. Práce se mu moc líbila a řekl si, že v životě již nic jiného dělat nebude. Doba Hitlerova ale do Františkova života zasáhla – česká armáda byla rozpuštěna. František se v době protektorátu stává prodávčem a účetním v železářském obchodě a posléze úředníkem ve Zbrojovce. Po válce jej čekala opět vojenská služba a pak dostává místo v palírně. Život na vesnici byl však příliš jednoduchý a František začal uvažovat, co kdyby se šel podívat do světa. Vzpomínal si, jak jej ve škole zajímal zeměpis, a nějak se mu tam pořád pletla Kalifornie se svým teplým počasím. V roce 1949 se setkává s člověkem, který přechází hranice. Ten se mu nabídne, že jej jeho známá převede přes „kopečky“ na druhou stranu. František se okamžitě rozhodne a v červnu 1949 bez problémů opouští Čechy. Je mu 33 let, svobodný a bez závazků.

Žije a pracuje nějakou dobu ve Vídni, ale měl pochopitelně zájem o Ameriku. Amerika však v té době emigranty nepřijímala, muselo se čekat deset let, a tak František využil možnost odjezdu do Austrálie. Ten se uskutečnil v květnu 1950. Australský konzul mu při pohovoru prohlédl ruce, zda jsou schopny tvrdé práce, a umožnil mu odplout do australského Perthu. Z Perthu byl přidělen do Adelaide, kde jeho prvním zaměstnáním byla práce ve velké továrně na výrobu hospodářských strojů. Tahal tam žhavé železo z pece a ohýbal je. Práce byla úmorná, obrovské vedro, a tak později pracoval v obchodě s broušeným sklem, pak ve výrobě nábytku a pak v Sydney, v podniku, kde se opravovaly ledničky a pračky. V roce 1957 se konečně dostal do Kanady. Během cesty tam navštívil Nový Zéland, ostrovy Fidži a Havaj. Ve Vancouveru se mu však práci sehnat nepodařilo (v zimě se totiž v lesích nepracovalo), odjel tedy do Toronta. Ihned sehnal práci ve velkém podniku na výrobu hospodářských strojů. Pilně studoval angličtinu, a tak brzy dostal práci ve mzdové účtárně.

Doplňk črty: Nakonec se ukázalo, že ta latina mu byla k něčemu dobrá. Tím, že ji částečně znal, snáze se naučil angličtině.

18. 2. 2001 odsouhlasil František Rychecký

Napsala: Věra Rychecká

Vzpomínky na Rotary Club a gymnázium

Při každodenní cestě do školy kolem restaurace a hotelu „Záložna“, jenž stál vedle hotelu Slávie na pelhřimovském náměstí, jsem často zabloudil očima na zajímavý znak, který visel po straně vchodu do budovy – zlaté ozubené kolečko v modrém poli s nápisem „Rotary International“. Vrtalo mi hlavou, co to znamená, nedovedl jsem si to vysvětlit.

Počátkem školního roku 1929 se před vyučováním objevil v naší třídě – sekundě – pan ředitel Jun v doprovodu neznámého pána a oznámil, že Rotary Club nabídl škole podporu pro dva přespolní dojíždějící žáky. Dva vybraní budou dostávat po jednom obědě týdně v jídelně restaurace Záložna. A začalo vybírání dvou nejpotřebnějších a nejhudších s dobrým prospěchem z asi 35 studentů ve třídě. Asi po deseti minutách bylo rozhodnuto, že obědy dostanou Josef Březina z Libkovy Vody a Jaroslav Kos z Dobré Vody.

Oba jsme měli v duchu šťastný pocit a před sebou vidinu dobrého teplého jídla, byť jen jednou za týden. Sám jsem si myslel, že by bylo lepší, kdybychom dostali jen polévku, ale každý den, protože jsme měli z domova denně jen krajíc chleba, který se suchý obtížně polykal. Všechno probíhalo bez problémů až do jednoho únorového dne, kdy byly k obědu smažené karbanátky s brambory, vše bohatě sádlem maštěné. Všichni strávníci si výtečně pochutnávali, ve mně však byla malá dušička. Můj žaludek nebyl na tak vydatně maštěné jídlo zvyklý, tučná jídla jsem vůbec nesnášel, a tak jsem to po několika soustech musel vzdát, bál jsem se totiž trávicích obtíží a bolestí. Zle se mi to však vyplatilo. Sotva jsem vyšel na chodbu, přihnal se ke mně pan hoteliér a paní kuchařka a ztropili veliký rámus: “Všichni páni si na obědě tak pochutnávali, karbanátky byly výtečné a takovému hladovému klukovi to není dost dobré.” Dostal jsem co proto, ke slovu jsem se vůbec nedostal pro ten křik a schlíple jsem se z dosahu rozlícené dvojice vytrácel. Celý měsíc jsem se bál na obědy chodit. Až po domluvě s paní Brázdovou, chotí pana ředitele hotelu Záložna a zároveň předsedy Rotary Clubu, jsem se znovu odvážil do jídelny vstoupit a až do prázdnin proběhlo vše v klidu a bez vzrušení.

Odpor k tučným jídlům, neboť mi opravdu způsobovala velké trávicí potíže, mne provázel po celý život. Byl jsem však vždy velmi opatrný, a tak i v pilné práci jsem úspěšně překročil osmdesátku.

Zbývá připojit několik poznámek o Rotary Clubu. Tento spolek byl založen roku 1905 v Chicagu jako etický spolek mužů, kteří vynikali ve svém povolání. Vedoucí myšlenkou sdružení byla služba a přátelství na cestě k úspěchu. Cílem bylo pěstovat vysokou mravní úroveň v životě, v povolání a podporovat dorozumění a mír mezi národy. Zásady Rotary International se rychle ujaly a šířily z Ameriky do Evropy, takže před druhou světovou válkou existovalo v šedesáti státech světa již přes 4500 klubů. Od roku 1925 existoval Rotary i v Československu jako hnutí etické, osvětové a kulturní. Po okupaci ČSR v roce 1939 byl klub zakázán, stejně tak i za minulého režimu, a k jeho obnovení došlo až po roce 1990.

Prof. MUDr. Jaroslav Kos

Profesorský sbor gymnázia v letech 1996/97 – 2000/01

- PhDr. Jarmila Bílkovská, A, Nor., 1990/9 – 1997/98
Jan Bílkovský, A, N, 1970/71 – 1998/99
Alfred Bruch, F, Ch, M, 1967/68 – 2000/01
Mgr. Eva Březinová, SPŠ Pelhřimov, 1997/98, A
Mgr. Jan Čech, B, Ch, 1975/76 – dosud
Mgr. Rostislav Čech, M, B, 1994/95 – dosud
Ing. Libuše Čechová, OA Pelhřimov, 1996/97, 2000/2001 – dosud, ekonomické předměty
Božena Červenková, DG, 2000/01
Mgr. Radek Daňhel, Č, A, 1990/91 – dosud
Mgr. Jana Daňhelová, M, B, 1994/95 – dosud
Mgr. Marie Davidová, M, Z, 1975/76 – dosud
PhDr. Bohuslava Dvořáková, Č, N, 1973/74 – dosud
Mgr. Zdeňka Dvořáková, TV, 1999/2000 – dosud
Iva Floriánová, HŠ Pelhřimov, 1999/2000, A
Thomas Gareth, 1996/97, A
Mgr. Karel Havel, TV, B, 1974/75 – dosud
Bc. Irena Honzlová, A, 1999/2000 – dosud
Mgr. Marie Hořejší, Z.ŽŠ Pelhřimov, 1993/94 – 1997/98, A
Mgr. Zdeňka Hronová, IVT, M, 1988/89 – dosud
Paul Christiansen, 1999/2000, A
RNDr. Josef Jírů, M, F, 1982/83 – dosud
Mgr. Klára Keslová, A, D, 2000/2001 – dosud
Mgr. Olga Kovandová, Č, N, 1994/95 – dosud
PaedDr. Miloslav Kovář, M, Ch, 1985/86 – dosud
Mgr. Blanka Kubíková, Č, Fr, 1993/94 – dosud
Ing. Dana Kučerová, OA Pelhřimov, 1996/97, 1999/2000 – dosud, ekonomické předměty
Mgr. Vladimíra Mácová, Č, D, 1994/95 – dosud
PhDr. Kateřina Macháčová, OA Pelhřimov, 1996/97, A
Mgr. Věra Machková, OA Pelhřimov, 1995/96 – 1996/97, ekonomické předměty
Ing. Vlasta Machyánová, HŠ Pelhřimov, 2000/01 – dosud, ekonomické předměty
Stanislav Makovec, Ch, B, 1974/75 – dosud
Mgr. Dagmar Makovcová, Č, HV, 1993/94 – dosud
PhDr. Hana Michalčíková, Agrozet Pelhřimov, 1993/94 – 1997/98, Fr
Mgr. Hana Němcová, Z, TV, 1994/95 – dosud
Mgr. Aleš Petrák, M, F, 1992/93 – dosud
Mgr. Pavel Plášil, M, F, 1991/92 – dosud
Mgr. Josef Provázek, M, IVT, 2000/01 – dosud
Mgr. Ivo Průša, OA Pelhřimov, 1996/97, 1999/2000, A

Miroslav Příbyl, R, Č, 1966/67 – dosud
Mgr. Jana Sankotová, M, VV, A, 1997/98 – dosud
Květa Slavětínská, D, Č, 1975/76 – dosud
PaedDr. Ilona Strnadová, Č, ZSV, 1988/89 – dosud
Ing. Ivana Šenoltová, OA Pelhřimov, 1996/97 – 1997/98, ekonomické předměty
Mgr. Petr Šlak, TV, Z, 1994/95 – 1997/98
Miroslava Šmrhová, Č, Fr, D, 1976/77 – dosud
Bc. Lenka Šudáková, A, 1998/99 – 1999/2000
Mgr. Jana Turečková, Č, N, 1996/97 – dosud
Mgr. Alena Vaňková, Č, D, 1992/93 – 1996/97
Mgr. Jitka Vejborová, Č, N, 1992/93 – dosud
Mgr. Blanka Veverková, B, TV, 1972/73 – dosud
Mgr. Marie Vojnová, Č, TV, 1968/69 – 1999/2000
Jaroslav Zíka, D, Č, 1970/71 – dosud
Ladislav Zrzavý, M, TV, 1976/77 – dosud

Seznam absolventů z let 1996/97 – 2000/01

Školní rok 1996/97

septima

Třídní profesor Mgr. Rostislav Čech

Jana Bínová, Jana Blehová, Romana Brodská, Jan Davídek, Ilona Dolejšová, Jan Douda, Jaroslava Fauová, Eva Hložková, Lenka Hodová, Miroslav Cháb, Helena Krtičková, Miroslav Kubiska, Tomáš Kuklík, Vladimíra Ladmanová, Tomáš Macek, Ondřej Maška, Petra Musilová, Martin Pošvář, Pavel Satrapa, Eva Schubertová, Martina Skořepová, Petra Slavíková, Zita Strnadová, Petra Urbánková

4.A

Třídní profesor RNDr. Josef Jíří

Kateřina Baštová, Lenka Bínová, Jiří Brambůrek, Petr Cézar, Aleš Čapek, Petr Dedek, Radek Dolejš, Marcela Fialová, Pavlína Hamplová, Petra Hejdová, Michaela Hrbková, Kateřina Hunalová, Miroslava Jašková, Petra Kaněrová, Olga Kaňková, Monika Krejčová, Lenka Lhotáková, Tomáš Mocek, Aleš Moravec, Lenka Nováková, Petr Plát, Jiří Svoboda, Jana Šašková, Eva Šlechtová, Michaela Turková

4.B

Třídní profesor Mgr. Jan Čech

Blanka Březinová, Kateřina Čekalová, Aleš Fridrichovský, Stanislava Harazinová, David Cháb, Klára Chlumová, Olga Ješetová, Ondřej Kmoch, Markéta Kochová, Karolina Košťálová, Kamila Kováčová, Petra Krajcrová, Daniel Lépes, Renata Málková, Zdeňka Mazancová, Zuzana Mikolášková, Jaromír Pangrác, Jana Podafilová, Petr Rosenkranz, Petra Sedláčková, Jaroslav Smrčka, Radek Šafařík, Antonín Šimka, Lenka Šteklová, Jan Vachek, Petra Vaňková, Soňa Zajačikovská

Školní rok 1997/98

septima

Třídní profesorka Mgr. Marie Davidová

Markéta Borisová, Tomáš Dryje, Věra Hrnčířová, Alice Kalinová, Eva Kopkanová, Kateřina Kozáčková, Martin Novák, Jiří Novotný, Jan Papež, David Stejskal, Vanda Vaiglová, David Valenta, Ivana Vaněčková, Marek Zeman

4.A

Třídní profesor Mgr. Aleš Petrák

Jana Bartošková, Martina Bečková, Vlastimil Beneš, Anna Bínová, Jan Brožek, Michal Dejmek, Radek Doležal, Věra Hrubantová, Eva Jezberová, Vendula Ježková, Marcela Kellnerová, Jana Kněžinková, Pavla Kohoutová, Rostislav Koch, Petr Kostka, Jiří Kožich, Hana Kubátová, David Machač, Petr Mazanec, Libor Nenadál, Michal Nováček, Lenka Nováková, Jiří Olt, Martina Poděbradská, Milan Podhorský, Michal Ryšavý, Jan Strašík, Jana Syrová, Lucie Šteflová, Petra Vaverková, Petra Vondráková, Jan Vránek

4.B

Třídní profesorka Květa Slavětínská

Jiří Bartoška, Jana Beranová, Stanislava Blažková, Jindřiška Bláhová, Ivana Hadravová, Jana Hanzalová, Petra Chadimová, Gustav Charouzek, Luděk Charouzek, Tereza Charouzková, Kateřina Kejvalová, Michal Kmoch, Jan Koten, Michaela Loskotová, Radim Lovětínský, David Mareš, Iva Marešová, Jana Marešová, Alena Semrádová, Radek Strnad, Renata Šípková, Pavlína Šrůtková, Šimon Štěrba, Zdeňka Študlarová, Stanislava Šimanová, Jaromír Topič, Monika Valentová, Libuše Vaňásková, Veronika Vítková, Michal Vrátný, Vlastimil Zápotočný, Pavla Zavadilová

Školní rok 1998/99

septima

Třídní profesorka Mgr. Dagmar Makovcová

Alena Březinová, Bohdana Budilová, Pavel Buřič, Marie Davidová, Anna Doskočilová, Marie Hrubantová, Marcela Janů, Terézia Kašparů, Ondřej Koňák, Jana Kotrčová, Jana Krejčová, Markéta Macháčková, Vladimír Marek, Zbyněk Musil, Hana Nemeškalová, Petr Novák, Ondřej Pešta, Andrea Pillerová, Jana Přádná, Miroslava Říhová, Kateřina Šeflová, Přemysl Štindl, Zuzana Tašárová, Kateřina Tománková, Eva Vaněčková, David Vyhňálek, Eva Wackershauserová, Michal Zdeněk

4.A

Třídní profesorka Mgr. Blanka Kubíková

Ivana Bělíková, Ondřej Carva, Kateřina Cerhánová, Miroslav Červenka, Jan Doležel, Jana Fáková, Martin Hájek, Martina Jandová, Aneta Kosová, Martin Kostka, Aleš Krajník, Karel Kratochvíl, Pavlína Kubátová, Helena Kunstová, Marie Machková, Petra Maršáková, Jakub Mocek, Petra Nacházelová, Lenka Nehasilová, Barbora Pavlíčková, Věra Podušková, Marek Sankot, Roman Strnad, Pavla Svárovská, Petr Sychra, Romana Tomšů, Jaroslav Trnka, Pavla Vacková, Barbora Valková, Anna Vrátná

4.B**Třídní profesor PaedDr. Miloslav Kovář**

Dana Blažková, Jana Brožová, Lenka Buřičová, Alena Černovská, Ondřej Drahný, Ondřej Hadrava, Jaroslav Hašek, Petr Hejsek, Jana Horáková, Lucie Hrubantová, Lenka Koubíková, Pavlína Kudláčková, Alžběta Míková, Jana Šustrová, Marie Tomšů, Lenka Trojáková, Michaela Veselá, Petra Vyhnálková, Josef Zamrzla, Anna Nikischová

Školní rok 1999/2000**septima****Třídní profesorka Mgr. Blanka Veverková**

Lucie Brychcová, Petra Brychcová, Zbyněk Buřival, Pavel Drbal, Martina Dvořáková, Šárka Frantová, Alena Fuksová, Pavlína Halasová, Jan Houštěk, Zdeněk Hrdlička, Miroslav Hrnčíř, Marek Hrubý, Petr Humpa, Lucie Chaloupková, Milan Chocholouš, Martin Chuděj, Filip Jeníček, Lucie Kantorová, Jitka Kaňková, Jan Kupec, Petra Lepičová, Dana Míčková, Roman Pačuta, Michal Roubík, Eva Slabá, Zdeňka Šimanová, Martin Tichý, Jan Vrátný, Michaela Zábranová, Barbora Zemanová

Školní rok 2000/01**septima****Třídní profesorka Mgr. Zdeňka Hronová**

Martin Adámek, David Brychca, Vendula Burdová, Jana Carvová, Jan Hamerník, Milan Hora, Alena Koňáková, Hana Kuchařová, Vendula Marková, Alena Matějková, Iva Nováčková, Jana Nováková, Lenka Pípalová, Lucie Rychecká, Jana Rychetská, Lucie Řádová, Martin Tetiva, Kateřina Uchytílová, Kateřina Vopelková, David Zach, Petra Zelenková

4.A**Třídní profesor Miroslav Příbyl**

Věra Běliková, Lenka Boudová, Milena Cerhánová, Anna Čečáková, Monika Hartlová, Štěpán Jirků, Lucie Kopáčková, Hana Křížová, Lucie Kunstová, Marek Lněnička, Jaroslav Málek, Milan Mlada, Hana Nováková, Martina Pechová, Kateřina Pihávková, Hana Plachá, Martin Podhorský, Anna Rásochová, Kristina Suchanová, Tomáš Svárovský, Jan Svoboda, Tereza Vavrečková, Jiří Vojtěch

4.B**Třídní profesor Mgr. Jan Čech**

Lucie Davídková, Veronika Dryjová, Vladimír Fanta, Michaela Hartlová, Veronika Hružová, Veronika Hvězdová, Martin Klokočka, Pavlína Leitlová, Lucie Loukotová, Miloš Marek, Lenka Mikolášková, Lucie Musilová, Jana Mühlhandlová, Pavel Rafaj, Lukáš Sankot, Jana Staňková, Iva Tůmová, Miloš Valek, Tomáš Vichr, Marie Vichrová

Europeanostra 2000

Na podzim roku 1999 získalo sdružení Europeum* grant od Ministerstva zahraničních věcí ČR na pořádání soutěže o EU. Autoři projektu usilovali o to, aby se do soutěže zapojily všechny střední školy ČR, a chtěli v průběhu školního roku 99/00 uspořádat aspoň tři soutěžní kola.

Úvodní kola na okresní úrovni se uskutečnila v průběhu měsíce listopadu 1999 a účastnilo se jich 608 tříčlenných družstev. Pelhřimovské gymnázium do soutěže vyslalo tři taková družstva. Zúčastnění studenti soutěžili formou testu z faktografických znalostí o zemích EU, ale i o těch, které do ní teprve chtějí vstoupit. Otázky se týkaly politického systému EU, jejich institucí, základních politik, základů komunitárního práva a ekonomiky. Dva týmy pelhřimovských studentů (1. družstvo tvořili žáci tehdejší 3.A Marek Lněnička a septimy Martin Chuděj a Zdeněk Hrdlička, 2. družstvo žáci tehdejší kvinty Jaroslava Koňáková, Blanka Skotáková a Michal Zahálka) prošly tímto kolem poměrně hladce a čekalo je kolo krajské.

Organizace krajského kola probíhala na základě nově zřízených vyšších územně samosprávných celků – tj. ve 14 krajích a studenti zde podstoupili soutěžní kolo o dvou fázích. Prvním úkolem každého družstva bylo vypracovat projekt na rozvoj jednotlivých regionů. Evropský „rozměr“ projektů spočíval v tom, že se vycházelo z předpokladu, že ČR je již členem EU a může tedy své projekty předkládat jednotlivým strukturálním či koheznímu fondu EU a ty je také budou (bude-li projekt splňovat všechna formální kritéria) financovat.

Tímto způsobem bylo studentům umožněno, aby si uvědomili, jak EU funguje v praxi. Soutěžící také museli při vytváření svých projektů navázat kontakty s mnohými institucemi státní správy i samosprávy, které se regionální problematikou zabývají. Když byly práce hotovy, vybrala odborná komise složená z expertů na regionální rozvoj ty nejlepší, které postoupily do druhé fáze kola – totiž k ústní obhajobě. I v tomto úseku soutěže se našim studentům dařilo – uspěly oba projekty.

Obhajoba práce spočívala ve dvou činnostech. Každé družstvo totiž muselo vypracovat jednu oponentskou zprávu na jeden z konkurenčních projektů (vybraných losem) a cílem soutěžících pak bylo, aby na jejím základě tento projekt zpochybnili a naopak přesvědčili porotu o kvalitě projektu vlastního.

Z krajského kola vyšlo vítězně druhé družstvo pelhřimovského gymnázia s projektem nazvaným Výstavba ekofarmy Křemešník. Toto vítězství je opravňovalo k postupu do celostátního klání.

To se uskutečnilo v posledních dnech dubna 2000 v prostorách zámku v Poděbradech. Zde se tedy sešlo 15 nejlepších družstev z jednotlivých krajů. Každé z nich mělo za úkol reprezentovat vždy jeden členský stát EU. Zemi, která byla soutěžícím přidělena losem (Pelhřimovští vylosovali Španělsko), pak družstva zastupovala v nejrůznějších disciplínách. V poděbradském zámku bylo tedy možno zhlédnout jednání pracovní skupiny

*Občanské sdružení vzniklé v roce 1998 z iniciativy vyučujících a studentů z Katedry západoevropských studií na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Jeho cílem je podporovat a šířit znalosti o EU, o evropském integračním procesu i o jednotlivých státech EU. Sdružení se obrací nejen na profesionály, ale i na studenty vysokých a středních škol, dále novináře i úředníky veřejné správy i ostatní občany ČR.

Rady EU, volil se Evropan tisíciletí, evropské město kultury a v národním večeru pak prezentovala družstva kulturu jednotlivých zemí. Závěr soutěže byl faktografický kvíz Evropa za 500. Družstva si vybírala otázky různé obtížnosti, za jejichž správnou odpověď pak získávala odpovídající množství bodů.

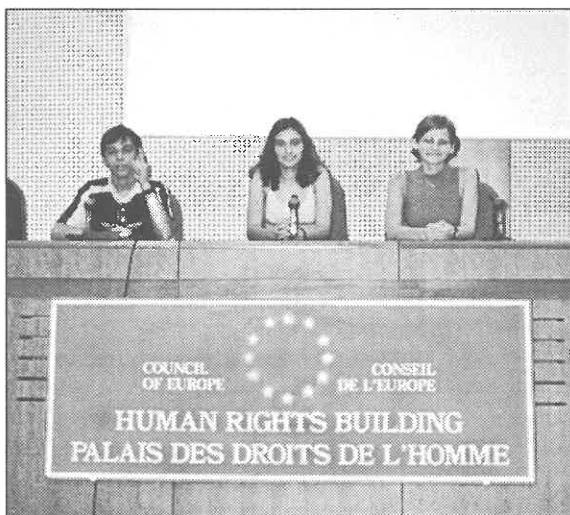
Zde naše družstvo postoupilo do finále. Avšak naši „Španělé“ si nevedli špatně ani v ostatních disciplínách. Jako Evropana tisíciletí představili Miguela de Cervantese, prováděli účastníky soutěže po „svém“ městě Toledu, v soutěži Evropa a design uspěli návrhem známky s motivem Picassova obrazu Guernica, tančili flamenco, převáděli corridu.

Když pak porota vše sečetla a zhodnotila, „španělský tým“ z Gymnázia Pelhřimov byl vybrán mezi 5 vítězných družstev, která se pak ve dnech 1. až 10. června 2000 účastnila zájezdu „za významnými místy evropské integrace“.

Expedice pak společně s organizátory soutěže putovala přes Cáchy (hrob Karla Velikého) do Bruselu, administrativního centra současné EU. Zde účastníci navštívili Evropský parlament a mohli hovořit s několika jeho poslanci. Při návštěvě Stálé mise ČR při EU byli přijati panem velvyslancem, v hlavním štábu NATO se seznámili i s vedoucím české delegace při NATO. Dalším zastavením cesty Europanostra tour byl Lucemburk, sídlo sekretariátu Evropského parlamentu a především Evropského soudního dvora. Poslední den pak celá výprava navštívila Štrasburk. Zde si účastníci zájezdu prohlédli palác Rady Evropy a Evropský soud pro lidská práva.

Není divu, že se Pelhřimovští vrátili nadšeni ze spousty nevšedních zážitků i poznatků a pokusí se na své loňské úspěchy navázat i ve druhém ročníku této soutěže. Ta se začíná už v říjnu letošního roku opět okresními koly. Staronovému družstvu už letošních septimánů i všem dalším družstvům naší školy přejeme tedy v soutěžení mnoho úspěchů.

Květa Slavětínská

Pelhřimovští studenti jako „španělská“ delegace projednávají v „Radě EU (Radě ministrů)“ práva zvířat

*„Francouzské“ družstvo si vypůjčilo
Blanku Skotákovou pro symbol
Francie – Svobody, která vede „lid na
barikády“*

Foucaultovo kyvadlo

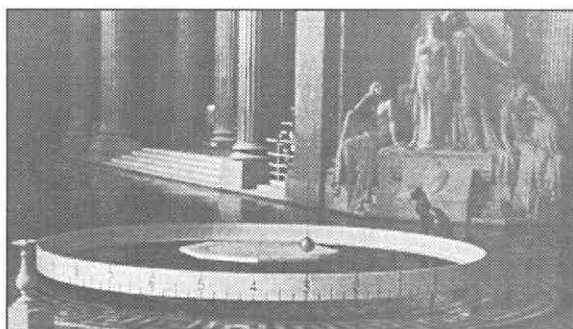
Rozkýváním kyvadla na pólu otáčející se Země se zachováva poloha roviny kmitů vzhledem ke hvězdám, naopak Země se vzhledem ke hvězdám, a tím ke zvolené rovině kmitů kyvadla, otáčí. Pozorovateli na Zemi se však jeví Země v klidu, zatímco hvězdné nebe se pohybuje a s ním se otáčí i rovina kmitů kyvadla. Ta se tak otočí o 360° za dobu 1 otáčky Země vzhledem ke hvězdám, tj. za 23 h 56 min 4 s, tedy za každou hodinu o necelých 15° . Mimo zemský pól v jiné zeměpisné šířce je stáčení roviny kmitů pomalejší, a to tím více, čím více se blížíme k rovníku. Na rovníku ke stáčení nedochází. Samotný pokus s kyvadlem byl ve své době významným důkazem rotace Země kolem osy (1661 Viviani ve Florencii).

Praktické provedení znesnadňuje skutečnost, že při kyvech se rotace Země a s ní pevně spojená konstrukce závěsu více či méně přenáší na pohyb kyvadla a že odpor vzduchu neumožní dostatečně dlouhou dobu kývání, a kyvadlo se tak příliš brzy zastaví. Tyto nepříznivé vlastnosti odstraníme použitím tzv. Cardanova závěsu, který umožní bodové zavěšení, dále použitím dlouhého závěsného lanka a těžkého závaží. Proto se kyvadlo obvykle zavěšuje uvnitř vysokých staveb, jako např. v chrámu Izáka

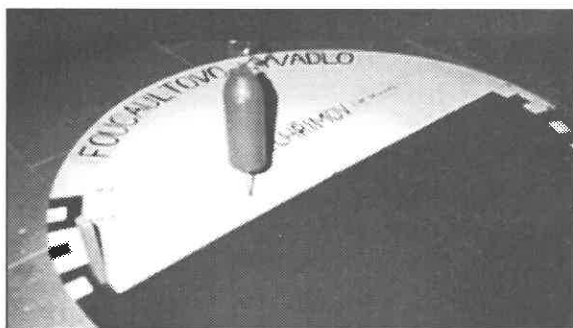
Kyjevského v Sankt Peterburgu nebo v Pantheonu v Paříži. Tam bylo kyvadlo zavěšeno r. 1851 (letos 150. výročí) francouzským fyzikem Jeanem Foucaultem, po němž nese své jméno. Kyvadlo tvořila koule o hmotnosti 30 kg zavěšená na ocelovém vlákně délky 68 m s dobou kyvu 8,3 s.

V budově pelhřimovského gymnázia příležitostně zavěšujeme Foucaultovo kyvadlo na schodišti. Zeměpisná šířka Pelhřimova je $49^{\circ} 26'$. Při otočení Země o úhel 15° se tak rovina kmitů Foucaultova kyvadla otočí o úhel $11^{\circ} 24'$. V porovnání s kyvadlem v Pantheonu jsou parametry našeho kyvadla skromnější. Olověné závaží má hmotnost 2,4 kg, závěs je dlouhý 16,2 m a doba 1 kyvu trvá 3,8 s. V jednom však naše kyvadlo předčí pařížské, a to v rychlejším stáčení roviny kyvů – o $0,08^{\circ}$ za hodinu.

Josef Jírů

Kyvadlo v Paříži

Kyvadlo v Pelhřimově

Fyzikální olympiáda

Fyzikální olympiáda je předmětová soutěž s dlouholetou tradicí, pořádaná s celostátní působností od šk. r. 1959/60. Od roku 1967 se každoročně koná též na mezinárodní úrovni. V současné podobě obsahuje 4 středoškolské kategorie a 2 kategorie základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Kategorie A je určena studentům

posledního ročníku středních škol, ale mohou se zúčastnit i mladší studenti, a je zakončena celostátním kolem. Kategorie B (3. roč. SŠ), C (2. roč. SŠ), D (1. roč. SŠ) a E (9. roč. ZŠ a odpovídající ročník víceletých gymnázií) končí krajským kolem, kategorie F (8. roč. ZŠ a odpovídající ročník víceletých gymnázií) končí okresním kolem. Soutěžní úlohy jsou ve všech kolech všech kategorií jednotné v celém státě. Pořadí soutěživých se stanoví podle dosažených bodů a do určité hranice počtu bodů soutěživí získává titul úspěšný řešitel.

V kategorii A probíhá Mezinárodní fyzikální olympiáda, které se z každého státu může zúčastnit až 5 studentů. Počet zúčastněných států každým rokem roste, např. v roce 2000 na MFO ve Velké Británii se zúčastnilo již 296 studentů ze 63 států. Na mezinárodní olympiádě jsou podle dosažených bodů stanoveny hranice, které rozdělí pole soutěživých na držitele zlaté medaile, stříbrné medaile, bronzové medaile, čestného uznání (všichni tito jsou úspěšní řešitelé) a na další řešitele. Na zmíněné olympiádě ve Velké Británii se Jan Houštěk svým 21. místem zařadil mezi stříbrné medailisty a současně tak dosáhl v historii školy nejlepšího umístění na MFO.

Studenti pelhřimovského gymnázia se v celé historii soutěže do celostátního kola probojovali v letech 1961, 1984, 1986 a **od roku 1989 nepřetržitě každý rok**. V těchto posledních 13 celostátních kolech též dosáhli pozoruhodných výsledků:

- 16 účastí
- z toho 15 účastí s titulem úspěšný řešitel
- z toho 8 účastí do 12. místa
- z toho 7 nominací do širšího výběru reprezentace České republiky (dříve Československa)
- z toho 4 účastí na Mezinárodní fyzikální olympiádě
- z toho 4 medailová umístění
- z toho 1 zlatá medaile

Následuje přehled nejlepších umístění v celostátním kole a případně účast a umístění na Mezinárodní fyzikální olympiádě:

1. Jan Houštěk (1999)
zlatá medaile na MFO Itálie
1. Jan Houštěk (2000)
stříbrná medaile na MFO Velká Británie
- 1.–2. Petr Macháček (1992)
širší výběr na MFO Kuba
2. Jan Macháček (1990)
stříbrná medaile na MFO Holandsko
3. Jan Houštěk (1998)
bronzová medaile na MFO Island
8. Jaroslav Hamrle (1993)
širší výběr na MFO USA
- 9.–10. Petr Macháček (1991)
širší výběr na MFO Finsko
- 11.–12. Milan Šimánek (1991)

Řada dalších studentů dosáhla pěkných umístění v krajském kole. Za posledních 5 let, kterým je tato výroční zpráva věnována, získali naši studenti 34 titulů úspěšný řešitel krajského kola. Za všechny úspěšné řešitele uvedme ty, kteří se aspoň jednou umístili do 10. místa: **Pavel Drbal, Michal Fikrle, Jaroslav Hamrle, Martin Hamrle, Jan Houšťek, Petr Houšťek, Aleš Krajník, Helena Kunstová, Radek Mlada, Jaroslav Trnka.**

Úspěšní jsou také naši nejmladší studenti. Za posledních 5 let se v okresním kole aspoň jednou umístili do 3. místa **Michal Fikrle, Petr Houšťek, Jan Lukašík, Milan Pech, Jan Šmrha a Zdeněk Tichý.**

V souvislosti se vznikem krajů přešla i naše škola ve šk. r. 2000/01 do nového kraje Vysočina. Dlouhodobé přední postavení mezi jihočeskými středními školami ve fyzikální olympiádě ji i v novém kraji předurčovalo k roli favorita. Svoji pozici hned v prvním roce obhájila, neboť v počtu úspěšných řešitelů jednoznačně obsadila 2. místo z 18 zúčastněných škol za Gymnáziem Jihlava.

Josef Jírů

Hudební skupina Géčka

Hudební skupina Géčka hraje a zpívá při Gymnáziu Pelhřimov od roku 1994. Zpočátku vystupovala ve složení zpěv, 4 kytary, příčná flétna, zobcová flétna, kontrabas, metalofon (xylofon), rytmika, tvořili ji převážně studenti z různých tříd nižšího gymnázia. Po vítězství v okresním kole Dětská porta 95 skupina reprezentovala školu podruhé v celostátním kole Dětská porta 96 v Praze, kde se umístila na velmi pěkném šestém místě. I v dalších letech skupina soutěžila v okresních kolech Dětské porty.

Postupem času se členové ve skupině vystřídalí, změnil se repertoár, nástrojové obsazení, počet studentů se ustálil.

Stalo se již tradicí, že skupina vystupuje na pravidelných akcích ve škole i mimo ni, v nemocnici na dětském oddělení, v mateřských a základních školách, každoročně hraje a zpívá v okresní soutěži Jihočeský zvonek, odkud si také často odnáší prvenství a postupuje do regionálního kola soutěže.

Skupina se zaměřuje většinou na písně z oblasti folku, na vlastní úpravy lidových písní českých, moravských, ale i na staré tance a písně z artificiální hudby.

V současné době pracují Géčka v rámci nepovinné hudební výchovy 2 hodiny týdně ve složení: Zuzana Matějů – kytara, sólový zpěv, Marie Schánělová – kytara, zpěv, Pavla Krbová – altová flétna, Jiří Bílek – housle, kontrabas, zpěv, flétny, Eva Havlíčková – rytmika, flétny, zpěv, Lucie Jírů – housle, kontrabas, zpěv, Michaela Hrubá – metalofon, altová flétna, zpěv.

V následujícím seznamu jsou uvedeni zbývající členové, kteří ve skupině Géčka působili v minulosti: Dvořáková Martina, Fišar Pavel, Hložková Eva, Jirků Štěpán, Kaňková Jitka, Kořínková Leona, Krtičková Helena, Makovcová Šárka, Makovec Václav, Marešová Iva, Maška Ondřej, Nováková Hana, Pavlů Jana, Slavíková Petra, Strnadová Zita, Urbánková Petra.

Dagmar Makovcová

Skupina Géčka

*Součástí výuky hudební výchovy je hra na sopránovou flétnu a jiné dostupné hudební nástroje.
Hodiny hudební výchovy na gymnáziu v sextě B*

Výuka němčiny

Německý jazyk vyučují na naší škole již dlouho pouze ženy a tak tomu bylo i v posledních pěti letech.

Poté co němčina přestala mít nádech „imperialistického“ jazyka, kdy mohla být volena vedle angličtiny jako druhý jazyk po povinné ruštině, stala se vlastně opět jakýmsi druhým jazykem – tentokrát vedle francouzštiny – po povinné angličtině. Od té doby bylo možné zaznamenat několik změn. Např. před rokem 1989 si německý jazyk jako volitelný maturitní předmět k povinné ruštině vybírali studenti s nadprůměrnými znalostmi, z čehož vyplývaly dobré známky. Postupně však bylo nutné si zvyknout, že z němčiny budou maturovat (neboť všichni musí maturovat z jednoho cizího jazyka) i slabší studenti – nebo tací, kteří při hodinách angličtiny podlehlí tlaku některých „přísných“ angličtinářů a netroufají si u nich odmaturovat. Naše učitelky němčiny si tedy u maturit připsují na své konto i dostatečné známky, čemuž nebyly (zvláště ty starší) uvyklé.

Další změny, o kterých je možné se namátkou zmínit, jsou již víceméně pozitivní. Kabinety němčinářů a německá knihovna jsou plně nejruznějších podpůrných materiálů pro výuku němčiny. Ta byla – alespoň donedávna – masivně podporována institucí Inter – Nations v Bonnu a Goethovým institutem. Českým Ministerstvem školství pochopitelně ne. Materiály bylo možné získat zdarma, a to mapami počínaje – přes různé fólie, audiokazety, časopisy, všemožné metodické materiály, literární ukázky, zpěvníky – a třeba rádiovými kurzy konče. Navíc naše škola již 10 let udržuje přátelské kontakty s Realschule Landau v Bavorsku (jeden rok i s Realschule Dingolfing). Dvakrát ročně se konají výměnné studentské desetidenní pobyty a ty kromě neocenitelných zkušeností jak pro studenty, tak pro kantory přinášejí v podobě darů též velmi užitečné studijní materiály – nejruznější průvodce městy a spolkovými zeměmi, německou beletrii pro začátečníky i pokročilé, ba dokonce i kvalitní magnetofon s přehrávačem CD. Kde jsou ty doby, kdy bylo nutné uschovat každý pohled z německy mluvící země, aby bylo studentům co ukázat!

Také učebnice se změnily. Po několikaletém tápání, oťukávání a zkoušení došlo ke shodě – budeme učit podle učebnice, vydané Polyglotem, Sprechen Sie Deutsch. Je čtyřdílná, doprovázená bohatým audioprogramem a je opravdu na úrovni. Jen pro ty malé – primány, sekundány asi budeme ještě chvíli odpovídající příručku hledat.

Hezké je, že pelhřimovští studenti v němčině rádi soutěží. Každým rokem se v hojném počtu účastní konverzačních soutěží v německém jazyce a každým rokem se najdou většinou v každé kategorii nadaní jedinci, kteří uspějí. Z takových, ale i z těch, kteří se po maturitě dají na vysokých školách na němčinu, máme obrovskou radost. Když se potom někteří z nich rozhodnou vykonat na našem gymnáziu praxi, ba stanou se později dokonce našimi kolegy němčináři (vlastně kolegyněmi němčinářkami), je radost zmnohonásobená.

Němčina je krásný jazyk (jako ostatně každý jazyk, který ovládneme) stejně jako angličtina či francouzština. Na tom nezmění nic ani časté stesky mnohých studentů – že prý je němčina ošklivá a strašně těžká (ta přídavná jména v přívlastku!). Nakonec – kdyby to vysoké školy nepožadovaly, nemuselo by se to s tou gramatikou tak přehánět. Současný trend je naučit se v cizím jazyce základům komunikace v běžných životních situacích! Němčinu je prostě dobré umět.

Co si přát do budoucna? Co nejdříve státní maturity, aby se zvedla a vyrovnala úroveň. Více peněz do školství, např. k nám do jazykové učebny pořádné video, dále dobré počítačové programy a rychlou internetovou síť – jinak nám svět uteče. Ale to už by bylo povídání o něčem jiném.

Bohuslava Dvořáková

Společenské vědy a jejich místo v soustavě vzdělání

Předmět základy společenských věd se na naší škole učí od počátku devadesátých let. Avšak i před listopadem 89 se základy oborů do této skupiny náležející učily, i když pod jinými názvy. V současnosti se pro studium společenských věd připravují studenti nižších ročníků víceletého gymnázia v hodinách občanské výchovy. Už zde se seznamují s problematikou rodiny, národa, státu, občanství, vlastenectví, volby povolání, podnikání fyzických osob atd. V minulých letech byly společenské vědy zařazeny do učebních plánů 3. a 4. ročníků. Studenti měli možnost získat základy psychologie, základy teorie státu a práva a základy filozofie. Seminář ve 4. ročníku měl za úkol prohloubit učivo z filozofie.

Změnu v tomto systému přinesl školní rok 1999/2000, kdy se základy společenských věd staly součástí učebního plánu již v 1. ročníku. Tím se otevřely nové možnosti rozšíření a zkvalitnění výuky. Vedle výše uvedených oborů je možno do učebních plánů zařadit základy sociologie, základy politologie a základy ekonomie. Ekonomie a právo jsou zařazeny také do volitelných předmětů.

Studenti se také zapojují do různých mimoškolních akcí. Jako příklad můžeme uvést pomoc při charitativní činnosti nebo účast v PROJEKTU OBČAN. Studenti vyšších ročníků úspěšně reprezentovali školu v soutěži EUROPANOSTRA 2000. Druhé kolo této soutěže probíhá v letošním školním roce a naši studenti se zatím probíjeli do oblastního kola.

Uvedené úspěchy a mimoškolní aktivita naznačují, co je hlavním cílem společenských věd. Studenti by se měli naučit využívat získané vědomosti v praktickém životě. měli by si umět najít své místo v životě i společnosti.

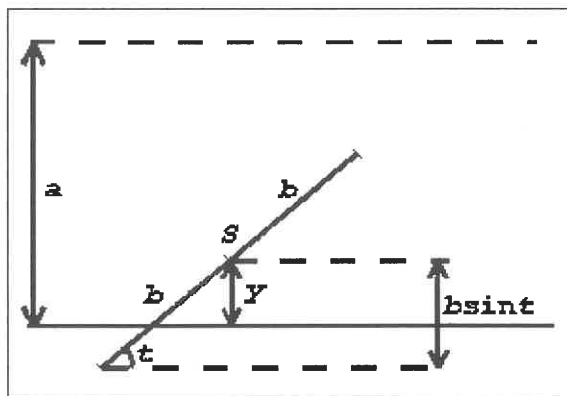
Zda se nám náš záměr vydařil, ukáže až další vývoj naší společnosti. Vždyť vyspělost demokracie je ovlivněna hlavně občany samotnými.

Vladimíra Máčová

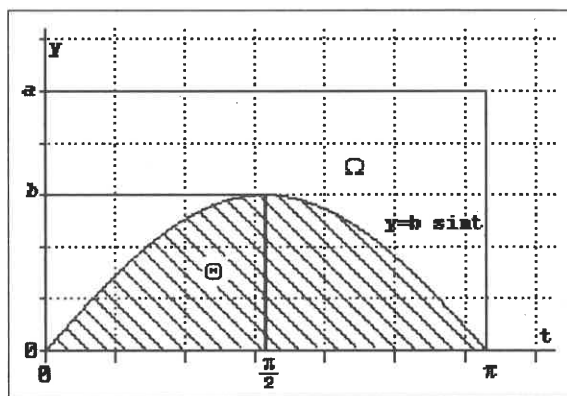
Ludolf versus zápalky

Věříte, že pomocí zápalek je možné odvodit π , Ludolfovo číslo? Věříte, že spolu tyto dva objevy úzce souvisí? Pravděpodobně odpovíte stejně jako studenti druhých ročníků a sexty B. Také nevěřili. Takže mi dovoluňte, abych i vás, čtenáře, přesvědčil.

Nejdříve vás seznámím s problémem, který si předložil Comte Georges Louis Leclerc de Buffon (1707–1788). V rovině je narysována soustava rovnoběžek ve stejných vzdálenostech $2a$, kde $a > 0$. Na rovinu vrhneme náhodně jehlu délky $2b$, přičemž $0 < b < a$. Určeme pravděpodobnost jevu A, že jehla protne některou rovnoběžku.

Obr. I

Obr. II

Řešení.

Označme y vzdálenost středu S jehly od nejbližší rovnoběžky a t velikost úhlu sevřené jehly a uvedenou rovnoběžkou. Veličinami y a t je poloha jehly vzhledem k uvažované rovnoběžce jednoznačně určena (obr. I). Všechny možné polohy vzhledem k nejbližší rovnoběžce jsou reprezentovány všemi body $[t, y]$ pravoúhelníku, určeného intervaly $t \in \langle 0, \pi \rangle$, $y \in \langle 0, a \rangle$. Uvažovaná jehla protne některou rovnoběžku, právě když je $y \leq b \sin t$.

Proto jevu A je „příznivá“ ta uzavřená oblast Θ , která je ohraničena křivkou $y = b \sin t$ a osou t (obr. II).

Protože

$$|\Omega| = \alpha\pi, \quad |\Theta| = \int_0^\pi b \sin t \, dt = [-b \cos t]_0^\pi = 2b$$

je hledaná pravděpodobnost jevu A $P(A) = \frac{|\Theta|}{|\Omega|} = \frac{2b}{\pi a}$

Buffonovu úlohu jsme sice vyřešili, ale kde jsou ty zápalky a slibovaná souvislost? A jak tohoto využít při hodině matematiky?

Pokud použijete získaného vzorce pro výpočet pravděpodobnosti a zvolíte vzdálenost mezi linkami stejnou jako je délka házeného tělesa ($a = b$), musíte pomocí pokusu dojít k číslu π , protože platí:

$$P(A) = \frac{2}{\pi}, \text{ tedy } \pi = \frac{2}{P(A)}$$

My jsme udělali následující. Vzali arch papíru formátu A4 a nalinkovali ho každých 4,4 cm (délka použité zápalky). Poté jeden ze studentů pustil zápalku z dostatečné výšky na papír tak, aby na něm zůstala ležet. Toto opakoval celkem stokrát. Druhý student přitom počítal, kolikrát po dopadu zápalka křížila linku. Některým studentům se pokus natolik líbil, že opakovali hod i vícekrát, což není na škodu výsledku (spíše naopak), ale je nutné později správně spočítat veškeré provedené pokusy. Když všichni studenti doházeli, sečetli jsme všechny hody, kdy zápalka překřížila linku a dali je do poměru se všemi provedenými pokusy. A k jakým jsme dospěli výsledkům?

<i>Třída</i>	Počet všech hodů	Počet překřížení	Pravděpodobnost	Hodnota π
2.A	1350	872	0,646	3,096
2.B	800	525	0,656	3,049
Sexta B	1200	720	0,600	3,333
Celkem	3350	2117	0,632	3,165

Z tabulky je vidět, že se výsledek, zjištěný házením zápalky na linkovaný papír, opravdu blíží číslu $\pi = 3,141\,592\,654\dots$

A pak, že zápalky nemají s Ludolfovým číslem nic společného!!!

Josef Provázek

Fyzikální týden na FJFI ČVUT v Praze

Ve dnech 24. – 28. 6. 2001 se čtyři studenti pelhřimovského gymnázia zúčastnili Fyzikálního týdne, který pořádala Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská ČVUT v Praze pro zájemce o fyziku z řad středoškolských studentů, kteří uvažují o studiu na přírodovědných oborech vysokých škol. Cílem tohoto soustředění je seznámení s formou vědecké komunikace, demonstrace vybraných fyzikálních jevů pro hlubší pochopení teoreticky vykládané látky a seznámení s některými tématy vrcholného výzkumu v České republice. Dále se studenti v rámci deseti volitelných exkurzí mohli seznámit s některými tématy vrcholného výzkumu v České republice, opět přímo „z první ruky“. Mezi nejoblíbenější cíle exkurzí patřily například ústavy jaderné fyziky a jaderného výzkumu v Řeži u Prahy, tokamak CASTOR Ústavu fyziky plazmatu AV ČR, Leksellův gamma nůž a pracoviště Fyzikálního ústavu AV ČR

V rámci mini-projektů se naši studenti zapojili do dvou pracovních skupin. Jiří Dvořák, Martin Hamrle a Tomáš Sankot spolu se studenty z Gymnázia v Havířově se zabývali studiem neřízené jaderné reakce. Měli za úkol zjistit z různých zdrojů co nejvíce informací o uvedené problematice. V studii mimo jiné úspěšně vyvracejí pověsti, že lze „podomácku“ sestrotit atomovou bombu – např. z návodu na internetu. Jakub Hraníček spolu se studenty z Gymnázia v Děčíně a ve Šternberku zpracovali na katedře fyziky klasický pokus (tzv. „Millikanův experiment“), pomocí kterého lze změřit hodnotu elementárního náboje, výsledek jejich práce si vám dovoluji předložit.

Aleš Petrák

Millikanův experiment

Základní popis elementárního náboje

Jedna z fundamentálních konstant dnešní fyziky je tzv. elementární náboj (zn. e). Je to elektrický náboj elementárních částic, charakterizuje jejich interakci s elektromagnetickým polem. K základním vlastnostem elektrického náboje patří jeho existence ve dvou formách – kladné a záporné. Dále zákon zachování elektrického náboje při všech procesech mezi elementárními částicemi, a konečně to, že náboj všech elementárních částic je až na znaménko přesně stejně velký a dále nedělitelný.

(Podle kvarkové teorie jsou silně interagující částice – hadrony (př. proton) složeny z ještě elementárnějších částic – kvarků, nesoucí zlomkový elementární náboj. Tyto částice jsou v hadronech velmi silně vázány a nebyly dosud samostatně pozorovány.)

Z tohoto tvrzení vyplývá, že elektrický náboj je vždy kvantován, je tedy diskrétní. Každý reálný náboj v přírodě je vždy celým násobkem elementárního náboje. Dnešní technika však ještě není schopna tuto skutečnost prokázat při měření větších nábojů díky velmi malé hodnotě e . Klíčové postavení elementárního náboje mezi základními fyzikálními konstantami je dáno též tím, že spojuje mnohé makroskopicky měřitelné veličiny s veličinami atomárními; např. z měrného náboje elektronu e/m_e lze pomocí e

určit jeho hmotnost m_e , z Faradayovy konstanty $F = eN_a$ Avogadrovu konstantu, a tím i hmotnost jednoho atomu apod. Hodnota elementárního náboje je přibližně $1,602 \cdot 10^{-19} \text{ C}$ (Dle Millikanových měření).

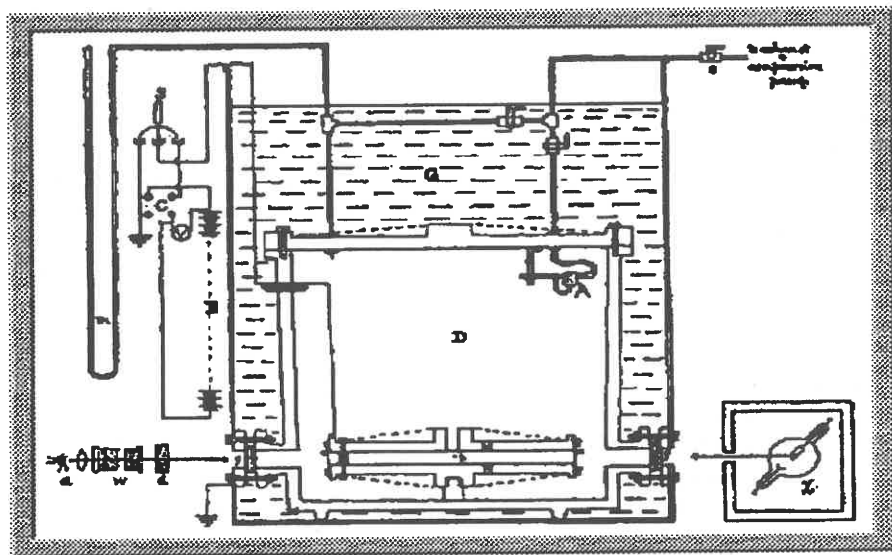
Princip Millikanova experimentu

Millikanův experiment je založen na principu měření pohybu nabitých kapek v elektrickém poli. Používá se olej podobný hodinářskému oleji. Do prostoru mezi vodorovně orientovanými deskami kondenzátoru jsou vstříkovány drobné olejové kapičky a jejich pohyb je pozorován mikroskopem. Kapičky nesou malé el. náboje získané třením při rozstříkávání. Pokud na kondenzátor není dodáno napětí, budou se kapičky pohybovat vertikálně dolů pod vlivem tíhové síly F_G , vztlaku, odporu prostředí, který je možno popsat Stokesovou silou ($F = 6\pi\eta r v$). Díky odporu prostředí se rychlost kapiček v_g ustálí jako konstantní. Připojíme-li na kondenzátor napětí, bude se táž kapička pohybovat vzhůru k opačně nabitě desce kondenzátoru konstantní rychlostí v_e . Změříme-li rychlost kapičky v obou případech, můžeme z pohybových rovnic (dle 2. Newtonova zákona) určit poloměr kapičky a její náboj:

$$mg - m'g - 6\pi\eta r v_g = 0 \quad (\text{bez elektrického pole})$$

$$mg - m'g + 6\pi\eta r v_e = EQ \quad (\text{s elektrickým polem})$$

kde m je hmotnost kapičky, m' hmotnost vytlačeného vzduchu, r poloměr kapičky a η viskozita vzduchu.

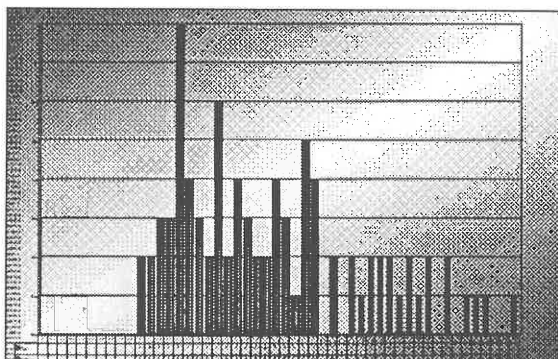

Nákres Millikanovy aparatury

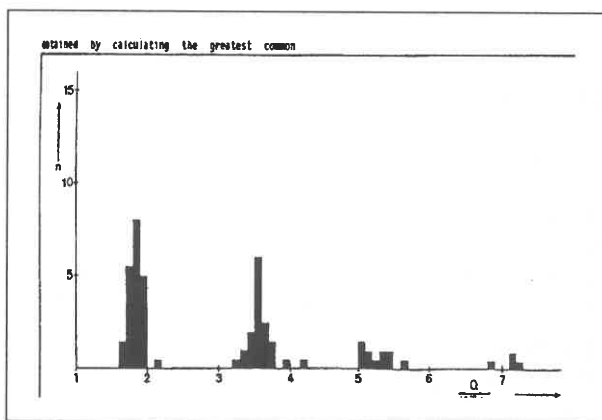
Při našem měření jsme naměřili 90 údajů, které obsahovaly rychlost bez pole a s el. polem. Poté jsme podle rovnic určili náboje ke každé hodnotě a z těchto hodnot jsme sestavili histogram. Z něho jsme pak určili elementární náboj.

Upravené pohybové rovnice:
$$r = \sqrt{\frac{v_g \eta}{2(\sigma - \rho)g}} \quad \text{a} \quad q = \frac{6\pi\eta r}{E} (v_g + v_e)$$

Výsledky našich měření jsme znázornili pomocí histogramu.

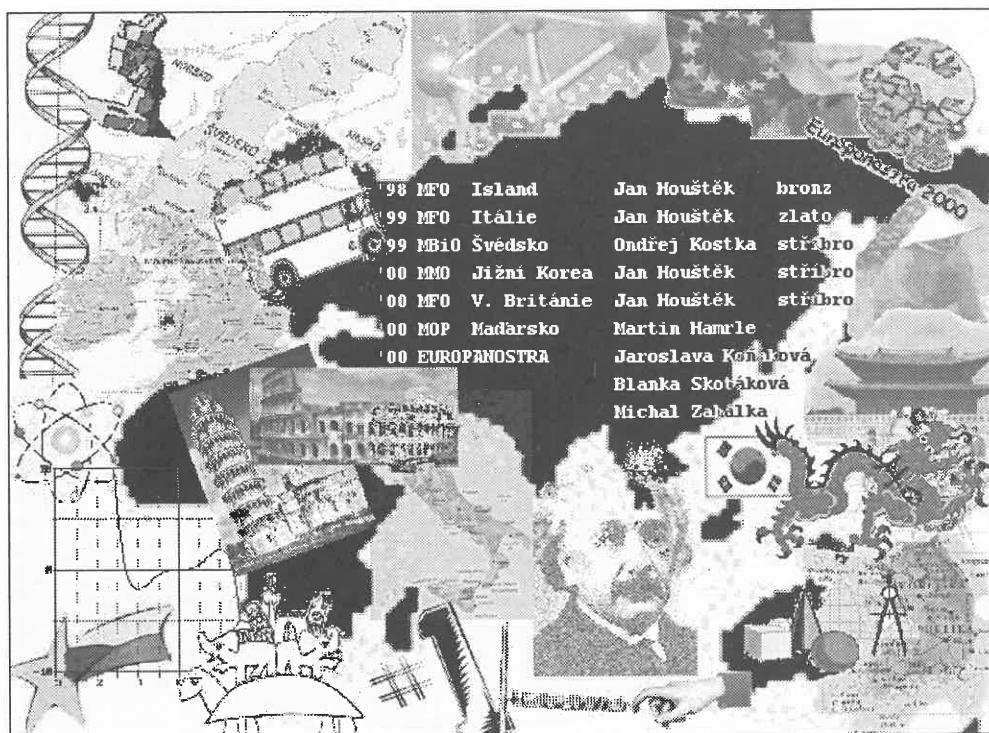
Histogram dle našich hodnot

Histogram sestavený dle manuálu

Konečný výsledek elementárního náboje dle našich měření byl vypočten na $1,8 \cdot 10^{-19} \text{C}$.

- Literatura:*
- 1) Štoll, I.: *Elektrina a magnetismus*. FJFI ČVUT Praha, 1998.
 - 2) Brož, J., Roskovec, V.: *Základní fyzikální konstanty*. SPN Praha, 1987.
 - 3) *Determining the elementary charge: The Millikan experiment (LEYBOLD)*

Soutěže

Mezinárodní účasti a výsledky

Fyzikální olympiáda

Itálie (99) – Jan Houštek – zlatá medaile

Velká Británie (00) – Jan Houštek – stříbrná medaile

Island (98) – Jan Houštek – bronzová medaile

Matematická olympiáda

Jižní Korea (00) – Jan Houštek – stříbrná medaile

Biologická olympiáda

Švédsko (99) – Martin Kostka – stříbrná medaile

Středoevropská olympiáda v informatice

Maďarsko (01) – Martin Hamrle

Výsledky celostátních kol, mistrovství republiky (Čech)

- FO – Jan Houštěk – 1. místo (99, 00)
3. místo (98)
13.-14. místo (97)
- MO – kat. A – Petr Houštěk – 22. místo (01)
– Jan Houštěk – 1. místo (99, 00)
17. místo (98)
- kat. programování – Martin Hamrle – 13. místo (01)
BiO – Martin Kostka – 4. místo (99)
9.-10. místo (98)
- Mistrovství mládeže Čech v šachu – Jakub Krejčí – 1. místo (00)
- Europanostra – Jaroslava Koňáková, Blanka Skotáková, Michal Zahálka – 2.-5. místo (00)
- Znalostní test o EU v rámci projektu Strukturovaný dialog – Michal Zahálka – jeden z 36 účastníků (1314 soutěžících) vítězného zájezdu do Štrasburku (01)
- Výtvarná soutěž „Evropa ve škole“ – Jindřiška Bláhová – 1. místo (97)
- Doprovodná rozhlasová hra Eurorébus – Marie Vichrová – 1. místo (99)
– Lucie Musilová – 2. místo (01)
- Soutěž mladých historiků – Petra Matějů – 29. místo (01)
- Středoškolská basketbalová liga dorostenek – Tereza Vavrečková, Martina Pechová, Lucie Musilová, Hana Nováková, Markéta Králová, Tereza Holá, Miroslava Jelínková, Michaela Prokopová, Petra Čekalová, Zuzana Marková, Stanislava Váňová, Eva Havlíčková – 3.-4. místo (01)
- Přespolní běh družstev – Jiří Kožich, Tomáš Mocek, Aleš Moravec, Jiří Olt – dorostenci – 6. místo (97)

Krajská kola (umístění do 3. místa)

Naše škola soutěžila v rámci předchozího Jihočeského kraje, po ustavení nových krajů k 1. 1. 2001 v soutěžích postupně přechází do kraje Vysočina.

Matematická olympiáda

- Jan Houštěk – 1. místo kat. A (98,00)
2. místo kat. A (99)
1. místo kat. B (98)
1. místo kat. C (97)
- Radek Mlada – 2. místo kat. A (01)
1.-2. místo kat. C (01)
1. místo kat. Z9 (00)
- Michal Fikrle – 1. místo kat. Z6 (97)
2. místo kat. Z9 (00)
- Martin Hamrle – 1. místo kat. C (99)
- Aleš Krajník – 2.-3. místo kat. B (97)
- Pavel Drbal – 3. místo kat. C (97)

Jan Pospíchal – 3. místo kat. B (00)
Jaroslav Trnka – 3. místo kat. A (99)

Fyzikální olympiáda

Jan Houšťek – 1. místo kat. A (98, 99, 00)
1. místo kat. B (99)
1. místo kat. C (98)
1. místo kat. D (97)
Radek Mlada – 1. místo kat. D (01)
Martin Hamrle – 1. místo kat. D (99)
Aleš Krajník – 2. místo kat. B (98)
Petr Houšťek – 2.-3. místo kat. D (99)
3. místo kat. C (01)

Biologická olympiáda

Martin Kostka – 1. místo kat. B (97)
1. místo kat. A (98)
2. místo kat. A (99)
Kateřina Vopelková – 2. místo kat. A (01)

Chemická olympiáda

Marek Hrubý – 2. místo kat. C (97)
Jan Houšťek – 3. místo kat. C (97)
Zbyněk Buřival – 3. místo kat. B (98)

Zeměpisná olympiáda

Kateřina Uchytilová – 2. místo kat. D (00)
Jan Paták – 2. místo kat. B (01)

Europanostra

Jaroslava Koňáková, Blanka Skotáková, Michal Zahálka – 1. místo (00)

Konverzační soutěž v anglickém jazyce

Jakub Mocek – 3. místo kat. III. (97)
Vladimír Marek – 2. místo kat. III. (98)

Konverzační soutěž v německém jazyce

Anna Čecháková – 2. místo kat. III. (98)
Lenka Nováková – 2. místo kat. III. (tehdy IV.) (98)

Konverzační soutěž ve francouzském jazyce

Eva Jezberová – 3. místo kat. III (98)

Soutěž mladých historiků

Petra Matějů – 1. místo (01)

Pěvecká soutěž Jihočeský zvonek

Michaela Hrubá, Lucie Jírů – 3. místo zpěv duo kat. II (97) – hudební doprovod Gěčka

Sportovní soutěže

Přespolní běh – dorostenci – jednotlivci – David Tunkl – 3. místo (01)

	družstva –		1. místo (97)
			2. místo (98)
			3. místo (01)
	dorostenky – jednotlivci –	Miroslava Jelínková –	2. místo (01)
		Lucie Musilová –	3. místo (01)
		družstva –	2. místo (98, 01)
			3. místo (97)
Atletika –	dorostenky –	2. místo (98)	
		3. místo (97)	
	dorostenci –	2. místo (97)	
Basketbal –	dorostenky –	2. místo (98, 01)	
		3. místo (97)	
Sport. gymn. –	dorostenky –	2. místo (99)	
Volejbal –	dorostenci –	3. místo (97)	

Okresní kola (umístění žáků nižšího gymnázia do 3. místa)

Matematická olympiáda

Michal Fikrle –	1. místo kat. Z6 (97)
	1.-2. místo kat. Z9 (00)
Radek Mlada –	1. místo kat. Z8 (99)
	2.-6. místo kat. Z9 (99)
	3.-4. místo kat. Z9 (00)
Petr Houšťek –	1.-2. místo kat. Z9 (00)
	1.-3. místo kat. Z7 (99)
	2. místo kat. Z6 (98)
	2.-6. místo kat. Z9 (99)
Jan Paták –	1.-2. místo kat. Z7 (01)
	2. místo kat. Z6 (00)
Milan Pech –	1.-3. místo kat. Z7 (99)
	3.-5. místo kat. Z6 (98)
Petra Soukupová –	1.-6. místo kat. Z7 (00)
	2.-3. místo kat. Z6 (99)
Zdeněk Bartoška –	1.-6. místo kat. Z7 (00)
Petra Matějů –	3. místo kat. Z8 (00)
Zuzana Matějů –	3. místo kat. Z6 (01)
Aneta Krupková –	3.-5. místo kat. Z6 (00)

Fyzikální olympiáda

Zdeněk Tichý –	1. místo kat. E (00)
Milan Pech –	1. místo kat. F (00)
Michal Fikrle –	2. místo kat. E (99)
	3.-5. místo kat. E (00)
Jan Šmrha –	2. místo kat. F (99)

	3.-5. místo kat. E (00)
Jan Lukašik –	2. místo kat. F (01)
Petr Houštěk –	3. místo kat. E (01)

Zeměpisná olympiáda

Jan Paták –	1. místo kat. A (00)
	1. místo kat. B (01)
Petr Koňák –	1. místo kat. B (99)
René Cienciala –	1. místo kat. A (01)
Kateřina Uchytlová –	2. místo kat. D (98)
David Buřič –	2. místo kat. B (00)
Blanka Skotáková –	3. místo kat. C (98)
Jan Šmrha –	3. místo kat. B (98)
Jaroslava Koňáková –	3. místo kat. B (97)

Biologická olympiáda

Martina Gebarovská –	2. místo kat. C (01)

Soutěž mladých historiků

Petra Matějů –	3. místo (00)
	1. místo (01)

Konverzační soutěž v anglickém jazyce

Jan Lukašik –	1. místo kat. II.B (01)
	2. místo kat. I.B (00)
Zdeněk Vaniš –	1. místo kat. I.B (99)
Zuzana Pastrňáková –	1. místo kat. I.B (01)
Jaroslava Koňáková –	2. místo kat. II.B (99)
Tomáš Severa –	3. místo kat. I.B (98)
Jiří Madron –	3. místo kat. I.B (99)
Lucie Hořejší –	3. místo kat. I.B (00)
Anna Hořejší –	3. místo kat. I.B (01)
Milan Pech –	3. místo kat. II.B (01)

Konverzační soutěž v německém jazyce

Michal Fikrle –	1. místo kat. I.B (97)
Robert Kheck –	3. místo kat. I.B (99)
Lucie Litomiská –	3. místo kat. I.B (01)

Pěvecká soutěž Jihočeský zvonek

Michaela Hrubá, Lucie Jírů –	1. místo zpěv duo kat. II (97)
Eva Havlíčková –	1. místo zpěv sólo kat. III (99)
Zuzana Matějů –	1. místo zpěv sólo kat. III (01)
Jiří Bílek –	3. místo zpěv sólo kat. II (97)

(vše s hudebním doprovodem skupiny Géčka)

Sportovní soutěže

Závody horských kol –	chlapci – Lukáš Mixa –	1. místo (01)
	dívky – Kateřina Hrušková –	1. místo (01)

Stolní tenis – dvouhra – dívky – Martina Štalmachová – 1. místo (01)
 čtyřhra – dívky – Martina Štalmachová, Kateřina Hrušková – 2. místo (01)
 Eva Havlíčková, Hana Tetivová – 3. místo (01)

Plavání – starší žákyně – Magdalena Zelenková – 1. místo (01)
 mladší žákyně – Eva Marková – 2. místo (01)

Šachy – kat. 6.-9. roč. – 1. místo (00, 01)

Basketbal – 1. místo (01)

Volejbal – 3. místo (01)

Přespolní běh – starší žákyně – 2. místo (00)

V seznamu jsou uvedeny všechny výsledky žáků a studentů školy na mezinárodní a celostátní úrovni, umístění do 3. místa na krajské úrovni a umístění do 3. místa žáků nižšího gymnázia na okresní úrovni. Výjimku tvoří sportovní soutěže, kde v krajských a okresních kolech je pro velkou rozmanitost sportovních odvětví výčet neúplný a náhodný.

Číselný údaj v závorce (97, 98, 99, 00, 01) znamená poslední dvojčíslí letopočtu, v němž končí příslušný školní rok (např. 97 značí šk. r. 1996/97).

Předmětové olympiády čtyřletého studia či vyššího gymnázia mají kolo domácí nebo školní, případně obě, dále kolo krajské a v nejvyšší kategorii ještě kolo celostátní. Výjimku tvoří zeměpis, kde probíhá též okresní kolo. Předmětové olympiády základních škol a nižšího gymnázia mají též okresní kolo. V matematice, fyzice, biologii a chemii navazuje ještě mezinárodní olympiáda.

Následující tabulka uvádí kategorie předmětových olympiád a nejvyšší kolo příslušné kategorie (ck – celostátní kolo, kk – krajské kolo, ok – okresní kolo):

	MO	FO	BiO	ChO	ZeO
4. roč., oktáva (septima)	A – ck	A – ck	A – ck	A – ck	D – ck
3. roč., septima (sexta)	A – ck	B – kk	A – ck	A – ck	D – ck
2. roč., sexta (kvinta)	B – kk	C – kk	B – kk	B – kk	D – ck
1. roč., kvinta (kvarta)	C – kk	D – kk	B – kk	B – kk	D – ck
kvarta, 9. roč. ZŠ	Z9 – kk	E – kk	C – kk	C – kk	C – kk
tercie, 8. roč. ZŠ	Z8 – ok	F – ok	C – kk	C – kk	C – kk
sekunda, 7. roč. ZŠ	Z7 – ok	(G – ok)	D – ok	D – ok	B – ok
prima, 6. roč. ZŠ	Z6 – ok	–	D – ok	D – ok	A – ok

V tabulce je u víceletého studia uveden název ročníku osmiletého studia a v závorce sedmiletého studia, které v roce 2002 maturitou septimy zanikne.

Studenti mohou soutěžit i ve vyšší kategorii, než odpovídá ročníku jejich studia. Této možnosti se obvykle využívá v nejvyšší kategorii, kde je možnost postupu do celostátního kola.

V matematické olympiádě existuje ještě kategorie P (programování) bez rozdílu ročníku.

Označení kategorií v konverzačních soutěžích v anglickém, francouzském a německém jazyce se v posledních letech ještě vyvíjelo, v přehledech jsou výsledky uvedeny v souladu se současným stavem: kategorie I.B (má pouze okresní kolo) prima, sekunda, 6. a 7. roč. ZŠ s rozšíř. vyuč. jazyků, kategorie II.B (ok, kk, ck) tercie, kvarta, 8. a 9. roč. ZŠ s rozšíř. vyuč. jazyků a kategorie III. (ok, kk, ck) 1.– 3. roč. SŠ, kvinta, sexta a septima osmiletého gymnázia (dříve se mohli účastnit i studenti maturitního ročníku). Konverzace ve francouzském jazyce nemá okresní kolo.

V řadě předmětů jsou další doplňkové soutěže, např. Matematický klokan, Pythagoriáda, korespondenční semináře z různých předmětů, jejichž výsledky uvedeny nejsou.

Jan Houštek za dosažené výsledky v matematice a fyzice obdržel v roce 1999 Cenu Jaroslava Heyrovského udělovanou Nadací Jaroslava Heyrovského a v roce 1998 Cenu České učené společnosti České republiky pro středoškolské studenty.

V okresní soutěži Talent roku dvakrát vyhlášené Školským úřadem Pelhřimov a Střediskem služeb školám Pelhřimov byli v přírodovědném oboru na základě dosažených výsledků v soutěžích vyhodnoceni za šk. r. 98/99 – 1. Jan Houštek, 2. Martin Kostka, 4. Martin Hamrle, za šk. r. 99/00 1. Jan Houštek, 2. Radek Mlada.

Astronomický klub Pelhřimov

Na našem gymnáziu studuje každoročně přes 400 studentů. Každý z nich má zájem nejen o školu, ale i o věci mimo ni. Někdo rád sportuje, jiný si zase s oblibou přečte nějakou pěknou knihu. Jednou z mnoha mimoškolních činností může být také astronomie. Psát o ní je pro mě potěšením i poctou, jsem totiž její několikaletý příznivec. Kdo se dobře podívá, zjistí, že v letoším školním roce navštěvuje pelhřimovské Gymnázium celkem 7 astronomů (Viktor Havel, Jakub Hraníček, Karel Kněžínek, Lenka Křížová, Jan Lukašik, Lukáš Pachman, Jan Šmrha) – od prvních tříd až po maturitní ročníky. Před třemi roky jsme společným úsilím vytvořili Astronomický klub v Pelhřimově, o němž se můžete něco více dočíst na internetové adrese <http://www.gymnazium-pe.cz/akp>. Pozorováním Slunce, Měsíce, planet i různých objektů vzdáleného vesmíru jsme se nezabývali jen sami, ale často jsme naši práci vysvětlovali přihlížejícím lidem. Astronomická pozorování určená pelhřimovské veřejnosti jsou dost oblíbená. Konají se zpravidla 1–2x do roka, nebo i vícrát, dochází-li k nějakému neobvyklému jevu. Sledování komety Hyakutake, částečného zatmění Slunce 12. října 1996, další komety Hale Boop nebo úplného zatmění Měsíce z léta 1997 jsou toho jen důkazem. Mimo to každoročně pořádáme velké množství rozmanitých přednášek, zejména pro školy a různé dětské

tábory. Nedílnou součástí naší činnosti jsou pravidelné schůzky, při nichž často zazní několik přednášek na téma méně i více aktuální. Odměnou za vynaložené úsilí jsou pak zážitky i zkušenosti z různých expedic, nebo jen z noci strávených pod hvězdnou oblohou. Takové chvíle nočního pozorování neprožíváme jenom zde v Pelhřimově, ale rádi cestujeme po různých hvězdárnách České republiky, jako je Úpice nebo Sezimovo Ústí.

Dnes už asi málokdo vzpomene na 7. září 1995, kdy byla slavnostní vernisáží otevřena výstava Vesmír kolem nás. Touto výstavou jsme zakončili práci prvního roku astronomického kroužku. Ten tehdy spadal pod patronát Domu dětí a mládeže a v jeho prostorech jsme také našli až do června 1998 útočiště. Od roku 1999 se naším novým sídlem stal kulturní dům ve Starém Pelhřimově, kde jsme si zřídili malou pozorovací hvězdárnu zaměřenou zejména na sledování Slunce. V létě roku 1999 jsme zde z vlastních prostředků začali připravovat výstavu. Protože se nezapřítelně blížila ona magická chvíle úplného zatmění Slunce v Evropě, rozhodli jsme se, že celá tato výstava bude věnována právě Slunci. Výstava měla název Slunce a jeho vlivy na pozemský život. Návštěvníci mohli zhlédnout obrazy Slunce ve vědeckém i uměleckém pojetí, struktury slunečních skvrn, záběry protuberancí i erupcí, grafické zpracování typů slunečních zatmění, přístroje určené ke studiu Slunce i grafy, které jsme pomocí nich získali. Speciální výstavy byly ukázky vlivu Slunce na živou přírodu – pohyby včel, struktury vosího hnízda aj. Po prohlídce čekalo na návštěvníky milé překvapení – večer plný poezie na motivy Nerudových Písní kosmických ve velkém sále KD. Večera se zúčastnilo mnoho českých, ale i slovenských hvězdářů. Výstavu si prohlédl a naší činností byl potěšen mimo jiné i RNDr. Jiří Grygar. Po pořadu plném poezie se jako na přání vyjasnilo a uskutečnilo se i slíbené pozorování Měsíce. Celý nádherný večer skončil asi ve 23:30. Následně byla výstava otevřena každý čtvrtek od 16:00 do 20:00 až do konce prázdnin.

Jak už jsem se zmínil, s Astronomickým klubem jsme podnikli množství výprav. Jako příklad z velkého počtu expedic bych uvedl výpravu za úplným zatměním Slunce do rakouského Micheldorfu 11. srpna 1999. I když atmosférické podmínky pro pozorování nebyly optimální, přesto na tuto akci dodnes rádi vzpomínáme. Byla totiž spojena s řadou různých veselých zážitků. Důležitým krokem bylo už to, že jsme dokázali téměř všichni samostatně vyrazit na tak velkou a dlouho očekávanou výpravu. Na cestu jsme se vydali už den předem.

Druhý den ráno jsme na místě, kde jsme chtěli pozorovat, nezůstali – velká oblačnost nás nutila hledat krajinu s lepšími podmínkami k pozorování. Nakonec jsme zůstali u malého statku. Průběh částečného zatmění byl vidět pěkně. Pořídili jsme mnoho fotografií, jak přes dalekohled, tak i normálním způsobem. Celá akce je pak zdokumentována na videu.

Když dnes pohlédnu zpátky do naší „astronomické minulosti“, je za námi mnoho událostí, které svým způsobem ovlivnily náš život. Velký dík patří právem dnes již zesnulému panu RNDr. Vratislavu Šrobárovi. Astronomie se stala jeho celoživotním koníčkem i prací. Jakožto dlouholetý člen České astronomické společnosti procestoval řadu hvězdáren nejen v České republice ale i v zahraničí. Během svého bohatého života založil a vedl řadu astronomických sdružení. Včetně našeho. Bez jeho obětavé a vytrvalé pomoci bychom asi stěží dokázali to, co jsme si předsevzali. Největším přínosem

pana Šrobára našemu sdružení je asi to, že nám pomohl vybudovat pěkný kolektiv, kde jednotliví členové ochotně spolupracují. Tento člověk pro nás vždycky znamenal jakousi jistotu či podporu v náročných situacích, kdy se nám náš kroužek rozpadal. Proto ještě jednou všichni děkujeme. I přes drobné problémy jsme dnes všichni stále plní chuti do pozorování i vědeckého bádání. Právě z těchto důvodů našla astronomie v našem volném čase pevné a nepostradatelné místo.

Za AKP Jakub Hraníček

První českou kometu objevil na podzim roku 2000 pracovník Jihočeské observatoře na Kleti **Miloš Tichý, absolvent naší školy z r. 1985**. Tato kometa s označením P/2000 U6 Tichý má perihelium ve vzdálenosti 2,15 AU od Slunce, afélium ve vzdálenosti 5,39 AU, obíhá tedy po elipse mezi Marsem a Jupiterem, a to s periodou 7,32 roku. Sklon roviny elipsy k rovině ekliptiky je 19,3°.

Blahopřejeme!

Josef Jířů

Gymnázium na Internetu: www.gymnazium-pe.cz

Internetové stránky pelhřimovského gymnázia vám jsou k dispozici již asi pět let. Za tuto dobu prošly několika změnami. Tou největší bylo asi vystřídání webmastera. Tuto funkci zpočátku vykonával Tomáš Svárovský, nyní na webové stránky dohlíží Viktor Havel. Pod dozorem nového webmastera doznal celý blok stránek tyto změny: mají jinou úpravu a před spoustou grafických „hříček“ a animací byla dána přednost kvalitě informací. Všechny stránky mají jednotný vzhled (tj. stejné pozadí i způsob kladení informací). Hlavní stránky jsou v kódování ISO-8859-2 (ISO-Latin-2).

Domovská stránka byla pojata jako „odrazový můstek“, z něhož se může každý návštěvník dostat na stránky další. Ty se pak týkají základních informací o škole – její historii i současnosti, je zde uveden současný pedagogický sbor i úspěšní studenti, kteří se dobře umístili v nejrůznějších soutěžích. Budoucí studenti zde také naleznou informace o přijímacích zkouškách. Posléze i seznam přijatých uchazečů. Svou stránku zde má i Astronomický klub Pelhřimov, neboť jeho členy jsou právě studenti gymnázia.

Viktor Havel, webmaster

Běstvina 2001

aneb letní odborné soustředění nejlepších řešitelů oblastních kol chemické olympiády

Co je to Běstvina? Pro mnoho lidí je Běstvina jen malá vesnička někde na cestě mezi Golčovým Jeníkovem a Sečí v podhůří CHKO Železných hor v okrese Kutná Hora. Pro jiné (obzvláště chemiky) je to místo, kde se pravidelně už přes dvacet let koná pod záštitou Institutu dětí a mládeže MŠMT letní odborné soustředění nejlepších účastníků oblastních kol chemické a biologické olympiády. Je to vlastně svým způsobem odměna za úsilí a dosažené výsledky v ChO a BiO.

Letošní soustředění probíhalo ve dnech 14.–28. 7. 2001. Na první dva dny se už tradičně dostavilo krásné počasí. To se ovšem hodně brzy změnilo. Tropické dny byly záhy vystřídány údery blesků a vytrvalými dešti. Po příjezdu byli všichni chemici rozděleni do 4 skupin podle toho, jakou kategorii olympiády řešili. Nejmladší řešitelé byli v kategorii C, starší pak v B, nejstarší A a existuje ještě A+ (A+ jsou ti, co se jim na táboře moc a moc líbí, ale už na střední školu nepatří). Pro „céčkaře“ bylo novým, pro ostatní pak jen opakováním, povídání hlavního vedoucího Otty Hoffmanna o pravidlech společenského soužití v táboře. Zde si dovoluji citovat Mgr. Petra Slavíčka, který před rokem prohlásil: „Co tady neradi vidíme, ale ještě tolerujeme, je držení za ruku.“ Od druhého dne jsme už začali podle normálního režimu.

Dopolední a odpolední přednášky byly povinné a večerní jen takovým zpestřením pro ty, kteří toho ještě za celý ten den neměli dost. Dlužno dodat, že byly hojně navštěvovány.

V pondělí měla naše skupina různé úkoly v laboratoři, kam jsme se podívali v průběhu celého tábora ještě mnohokrát. Večer pak následovala zajímavá přednáška, která je živým důkazem toho, že chemici nejsou jen lidé zaujatí sami sebou a neznají nic jiného, než chemii a chemii. Opak je pravdou. Jsou to právě chemici, kteří si umí na svých táborech udělat i jiný než chemický program. Přednáška měla název Moderní dějiny světové Sci-fi a byla doplněná řadou ukázek od různých autorů i zajímavým citátem od Kurta Vonneguta.

Víte, co je to potenciometrická titrace? Jedna z mnoha metod dnešní instrumentální analýzy. Proč se ale o ní zmiňuji. Právě touto metodou jsme zjišťovali obsah jakési sloučeniny chloru a bromu. Zajímavá je však doba našeho měření. Měřilo se od druhé úterní hodiny ranní do hodiny čtvrté. I to se však nechá celkem v klidu a pohodě vydržet.

Časně započaté úterý pak bylo zakončeno večerní show s kapalným dusíkem. Zájem nejen chemiků, ale i biologů předčil všechna očekávání. Celá jídelna doslova praskala ve švech. Na dusík se přišel podívat i personál tábora. Fakt super. Celým představením prováděli opět skvělí baviči a vedoucí z řad studentů PŘF UK – Petr Holzhauser a Petr Cígler. A to mi věřte, že legrace bylo víc než dost. Báječnou atmosféru pak doplňovalo abnormální chování různých předmětů, které bylo způsobeno přítomností onoho „zázračného“ kapalného dusíku, jehož teplotu varu snad ani nemusím zdůrazňovat ($-195,8\text{ }^{\circ}\text{C}$). Díky této teplotě pak můžete snadno vidět, jak se obyčejná růže roztrhne na tisíce kousíčků nebo jak se kapalná rtuť proměňuje v pevné kladívko, kterým můžete klidně zatlouci hřebík, a dějí se i jiné pozoruhodné věci.

Údiv z obličejů se neztrácel ani při čtvrtěční večerní přednášce pana doc. Štolla o kulovém blesku. Sám jsem si při vyprávění z jeho bohatých osobních zkušeností vlastně uvědomil, jak jsme my lidé stále proti síle přírody bezmocní.

Pátek, ten znamená v celém táboře den výletů. Jak chemici, tak i biologové si připravili několik variant. Chemici si letos namířili do Kutné Hory. Počasí nás opět převezlo, protože ráno před odjezdem bylo „docela“ slušně, pak se ale spustil neuvěřitelný liják a bouřka, takže po příchodu do chrámu sv. Barbory jsme byli všichni zcela promočeni. Přesto si však každý rád prohlédl toto monumentální dílo české vrcholné a pozdní gotiky z let 1388 – 1547. Krátce po poledni jsme zavítali do Muzea stříbra a prohlédli si, jak kdysi žili a pracovali zdejší havíři. Na vlastní kůži jsme poznali pochmurnou atmosféru, která panuje v dolech ukrytých několik desítek metrů pod zemí. V pláštích, s helmou na hlavě a za pomoci baterek nebylo vždy snadné prodírat se chodbami, jejichž výška byla jen 120 cm a šířka 30 cm. Ještě jsme si stačili prohlédnout slavnou kostnice v Sedlci a následovala cesta do tábora. A věřte nebo nevěřte, opět byla večerní přednáška. Nikdo toho však nelitoval, jelikož přišel přednášet pan František Liška z ČVUT v Praze. Hovořil velice populární formou o organické chemii.

Sobota! Víkend přišel v polovině soustředění. Toho se muselo nějak využít. A taky že se využilo. Sobota večer a neděle ráno bývá již tradičně věnována hře LABYRINT! Pro ty, co hru neznají, rád vysvětlím. Labyrint je nepovinná noční hra (ale velké mínus pro nezúčastněné – přicházejí o celou řadu zážitků). Začátek hry je obvykle v 22:00 hodin v sobotu večer a konec je velmi, velmi zřídka před půlnocí. O co se v této hře vlastně jedná? V oblasti několika čtverečních kilometrů kolem areálu tábora jsou na různých objektech, jako např. na stromech, kamenech, pařezech a všem možném, co terén poskytne, rozmístěny otázky, které zdaleka netestují jen chemické znalosti, ale také poznatky z humanitních oborů a vůbec se dotýkají všeobecného vzdělání. Každá otázka má čtyři možné odpovědi, ale vždy jen jednu správnou. Příslušná odpověď pak ukazuje na další otázku. Odpovíte-li správně, dostáváte se ve složité hierarchii sdělení vždy o jeden stupeň výše. Po několika stupních jste v cíli. To ale není tak jednoduché, když uvážíte, v jakých podmínkách se ocítáte. K dispozici je jenom přibližný náčrt terénu a popis polohy otázek. Zbytek je pak na vás. Nikdo by tedy neměl postrádat noční svítilnu, zápisník, hodně chuti do řešení a hlavně dobré boty. Nedílnou součástí hry je také tma. V letošním Labyrintu bylo mnoho otázek z řecké mytologie, což opět ukazuje na všeobecné znalosti soutěžících. Během nočního běhání a bloudění po lese se nejen dozvíte mnoho nového, ale se i hodně zasmějete. Cestování v Labyrintu probíhá tak rychle, že ani nevnímáte plynutí času, a tak leckoho překvapí ranní svítání. Mně se letos podařilo Labyrint zakončit výletem na Pařížovskou přehradu někdy kolem půl šesté. Vidět východ slunce nad touto přehradou v období povodní je něco nezapomenutelného. Ještě mi dovolte jednu připomínku. Tradičně se počasí na Labyrint jaksí umoudřuje a noční obloha plná hvězd pak poskytuje všem soutěžícím nevšední divanou.

Ve druhém týdnu soustředění se konalo opět mnoho zajímavých akcí. Například příznivci vážné hudby měli možnost zavítat do kostela v Ronově na večerní koncert. Po jeho ukončení následoval dobrovolný noční pochod na Lichnici, což je zřícenina hradu ze 13. století, tyčící se nad Třemošnicí.

Nastal pátek, předposlední den. Biologové ho využili ke generálnímu zopakování získaných informací. Zatímco psali své poznávací testy, chemici dávno od takové „zábavy“ upustili a na řadu přišel povinný Terčový závod. Závod je víceméně založen

na rychlém běhu v terénu. Na celé trati je rozmístěno asi 10 otázek (podotýkám velmi záluďných). Každá z nich nabízí dvě odpovědi a ty určují barvu fáborků, po kterých dále běžíte. K dispozici má každý závodník filtrační papír, na který na základě svých odpovědí kape různé barvičky. Ty se potom v táboře vyhodnocují. V případě, že na danou otázku odpovíte správně, další část cesty se běží vcelku dobře. Naopak při špatné odpovědi na běžce čeká mnohem delší a náročnější trasa. U každého se pak počítá výsledný čas běhu s penalizací za špatné odpovědi.

Jelikož počet závodníků byl letos velký, start musel začít co nejdříve. Pak už po dvou minutách stále někdo vybíhal. Poslední účastník, který hru nevzdal a vrátil se do tábora celý, doběhl pár minut před večerním nástupem. Byl to protentokrát poslední oficiální nástup.

Večer se konal závěrečný táborový oheň pořádaný biology. Chemici pro změnu připravili taneční večer. A tak zábavy i jídla bylo vskutku dost. A co počasí? Jak jinak, než že se na poslední dva dny zase vyjasnilo. Obloha byla tak nádherná, že jí menší skupinka táborníků neodolala a všichni nadšenci se po půlnoci šli projít k Pařížovské přehradě. Blízko ní jsme pak pozorovali hvězdičky, které se tak tajemně třpytily na pozadí černého sametu noci. Takovýto zážitek si z tábora odvážejí jen ti, jejichž duše je plná romantiky a smyslu pro krásu... A pokud jste ani ve 4 hodiny ráno neměli dost a nechtělo se vám spát, mohli jste si přisednout k pomalu dohořívajícímu táborovému ohni. Na druhé straně tábora jste pak mohli v naprosté tmě za doprovodu těch nejpomalejších „ploužáků“ dovršit své táborové kamarádství. A pokud ani to nestačilo, na řadu přišla sama příroda. Sledovat něco tak nádherného, jako byl třpyt nejjasnějších planet Venuše a Jupitera vycházejících nad východní obzor, vnímat postupující svítání a poslouchat zpěv probouzejících se ptáků, je zážitek, na který se nezapomíná.

Sobota – 28. července 2001 – konec letního odborného soustředění chemiků a biologů v Běstvině. Velké, převelké balení a loučení. Konec táborových lásek, rychlého vyměňování adres. Ale i to musí jednou přijít. Úsměvy na rtech nic nenapovídají, hluboko v srdci každého z nás je však skryto těch krásných čtrnáct dní. Dva týdny, na něž bude každý s radostí vzpomínat. Naplnily nás něčím krásným, daly vzniknout novým přátelstvím, každý zažil i mnoho zábavy a snad se i něčemu novému přiučil...

Jakub Hraníček

V zemi galského kohouta

Mimo jiné předměty se na naší škole vyučuje i francouzština. Pověstnou třešničkou na dortu několika let pilného studia se pro nás, studenty tohoto libozvučného jazyka, stal týdenní výlet do Francie. Člověk s fotografickou pamětí by o tomto týdnu mohl bez problémů sepsat celou kroniku, protože o příhody a postřehy, které by stály za zmínku, nebyla nouze. Já si však musím vystačit s pamětí svojí (mimochoodem značně děravou), a tak bych slůvkem zavadil jen o to málo, co mi v hlavě zůstalo. Snad to bude o to zajímavější.

K přepravě jsme využili tradiční dopravní prostředek (abych byl přesný, tradiční pro obyvatele České republiky) – autobus značky Karosa. Žádný luxus to tedy nebyl, ale za hranice nás s ním našťěstí pustili, takže si nebylo vlastně nač stěžovat. Snad mě jen

trochu bolely nohy, které jsem si v té miniškvírce mezi sedačkami nemohl natáhnout. Co bych to byl ale za cestovatele, kdybych nesnesl nějakou tu obtíž, na níž narazíme skoro vždy, když opustíme rodnou hroudu. Ačkoli jsem se tedy domů vracel mírně polámán a velmi unaven, byl jsem zase na druhou stranu bohatší o mnoho krásných zážitků, jež mi přichystala sladká Francie.

Za těch několik málo dní jsem zhlédl tolik pamětihodností, monumentů a architektonických skvostů, že by i ostřílenější a o tento druh památek více se zajímající turista balancoval na hranici předávkování. Rozhodně toho však nelituji. Každý z těchto mlčenlivých svědků dob dávných i nedávných měl v sobě něco krásného a obdivuhodného. Přesto jsem měl mezi nimi jasného favorita či spíše favoritku. Hádáte správně, je to slavná Eiffelovka – neodmyslitelná součást Paříže a symbol Francie. Praví Francouzi jí však neřeknou jinak než La Vieille Dame (stará dáma). A protože šplhání na různé věže a vížky a následné rozhlížení se po krajině či městě je takový můj malý koníček (dá-li se to tak nazvat), byla pro mě vyhlídka z vrcholu tohoto železného giganta zážitkem vskutku nezapomenutelným. Vidět Monu Lisu, která je uložena a pečlivě strážena v Louvru, v originále také není k zahzení. Nenechte se ale zmýlit, když o ní uslyšíte mluvit jako o La Joconde. Tak se jí totiž ve Francii říká. Nevšední díla impresionistů vystavená v musée d'Orsay přesně tak, jak byla namalována, se s reprodukcemi, které můžete spatřit v nějaké encyklopedii, rovněž nedají srovnat. Procházka Lucemburskými zahradami či zahradami ve Versailles, monumentální Vítězný oblouk, bílé zdi chrámu Sacré-Coeur, průčelí Notre-Dame, čilý ruch na Champs Elysées, nejrůznější stavby novodobé architektury v La Defence, stříbrná kopule kina La Géode a mnoho a mnoho dalšího ve vás zanechá nesmazatelnou stopu, která opět dostane ostřejší rysy při slově Paříž. Zvlášť hezkou vzpomínku mám na zmíněnou La Géode. V jejích útrobách jsem poprvé ve svém nedlouhém životě zhlédl 3D film. Pohodlně sedící, s podivnými brýlemi na očích jsem se občas marně snažil přesvědčit sám sebe, že ten tyranosaurus, co na mě cení zuby, mi moji ctěnou hlavinku neukousne.

Ale abych to nepřehnal s tou úchvatností. Například mě potěšilo a zároveň i trochu pobavilo, když nás na Champs Elysées zastavil jakýsi člověk a žádal o finanční příspěvek na stavbu nemocnice (nebo něčeho podobného, už si přesně nevzpomínám). S posledními asi třiceti franky v kapse, neboť to bylo již někdy ke konci zájezdu, jsem se marně bránil výbuchu smíchu. Povzbuzující však bylo poznání, že buď není na první pohled poznat, že jsme Češi, anebo pověsti o naší hospodářské situaci nejsou v zahraničí tak hrozivé, jak se domníváme. Osobně bych se přikláněl spíše k první variantě, prostě jsme dobře splynuli s davem. A ještě bych rád zmínil dva malé postřehy. McDonalds je ve Francii to, co bych od něho očekával - levné, rychlé občerstvení. Ne jako u nás, finančně náročné speciality z „jů es ej“. A co se mi velice líbilo? Nikde jsem se v Paříži nesetkal s tramvajovými (trolejbusovými) dráty, které obvykle visí někde nad hlavou a kazí pohled na město. Hromadnou dopravu zde zajišťuje velice rozvětvená síť metra a RER. (A kdyby přeci jen někde dráty byly, tak jsem si jich nevšiml nebo jsem na tato místa zrovna nezavítal. Jak se říká, co oko nevidí, to srdce nebolí, a tak budu na Paříž vzpomínat vždy jako na „bezdrátovou“.) Možná to někomu přijde malicherné, ale já jsem byl opravdu velmi rád, že jsem viděl jedno velkoměsto bez těchto ohavností.

Ačkoli jsem to ve Francii s francouzštinou zrovna nepřeháněl, něco jsem také sem tam prohodil a doufám, že mi tato tvrdá konfrontace mého umu v budoucnu bude k užítku a že ostatní se obohatili alespoň tolik jako já. Do země sýrů, dobrého vína, útulných

kaváren, slavných malířů a literátů bych si na chvíli s chutí odskočil znovu. Pro změnu bych se ale napříště vyhnul velkým městům a známým památkám a zavítal na francouzský venkov, nejlépe na nějakou vinařskou usedlost, kde bych v poklidu poznával zdejší folklór a pochutnával si na tradičních pokrmech a nápojích, raději však soukromě, protože alkohol se na školních akcích zásadně nekonzumuje!

František Plát

„Obrázky z Holandska“

Ve dnech 14. až 23. září jsme měli jedinečnou možnost zúčastnit se poznávacího zájezdu do Nizozemí v rámci tradiční studentské výměny s Coenecoop College ve Waddinxveenu.

Po osmnáctihodinové cestě autobusem a zastávce v Bruselu se nám ulevilo, když jsme v sobotu odpoledne dorazili do cíle. Ubytovali jsme se v rodinách našich holandských přátel. Byli jsme zde vesměs přijati velice vřele a rodiny se o nás celou dobu pobytu vzorně staraly. Každý den jsme vyráželi na výlety za poznáním krás Nizozemska.

Nejprve jsme navštívili přímořskou oblast kolem letoviska Scheveningen. Bohužel jsme při procházce po pláži trochu zmokli, ale ani to nám nemohlo zkazit náladu. Také jsme se zajeli podívat, jak se vyrábí proslulý holandský sýr „gouda“. Poté jsme navštívili místo posledního odpočinku „učitele národů“ Jana Ámose Komenského v Naardenu a prohlédli si rybářské vesničky Volendam a Marken. Někteří z nás tam dokonce ochutnali místní specialitu – syrového herinka naloženého v oleji. Na výletě v Delftu nám nepřálo počasí, a tak jsme celí promoklí, raději než krásy města, prohlíželi obchůdky s delftskou fajánsí. Odpoledne jsme pluli lodí největším přístavem na světě Rotterdamem.

Ovšem nejvíc jsme se těšili na návštěvu hlavního města Amsterdamu. Zde jsme si prohlédli díla proslulých holandských malířů v Rijksmuzeu, dům Anny Frankové a absolvovali jsme i projížďku po amsterodamských grachtech. Nakoupili jsme spoustu suvenýrů a mnozí se podívali i na bleší trh. Povečeřeli jsme v příjemné pizzerii v centru města. Tolik se nám v ní líbilo, že jsme málem nestihli večerní divadelní představení. A to by byla velká škoda! Děj hry jsme sice moc nepochopili, ale pobavili jsme se znamenitě.

Poslední den jsme vyrazili na výlet na kolech po holandském venkově. Počasí nám přálo a nadchla nás i krásná typická krajina s velkým množstvím větrných mlýnů, kanálů a stád pasoucího se dobytka. Většinu dívek potěšilo, že při obřadu vážení v městečku Oudewater (zde dodnes uchovávají speciální váhu na vážení čarodějnic) nebyly za čarodějnice uznány (alespoň ne podle váhy). Celá trasa vedla po rovině, a tak nám ani nepřišlo, že jsme najeli 40 kilometrů. Po návratu nám holandští učitelé ještě připravili ve škole večírek na rozloučenou.

Poté už jsme se neradi museli rozloučit s našimi přáteli a jejich rodinami a vypravili jsme se na cestu zpět do Čech.

V Holandsku jsme měli unikátní příležitost poznat zblízka život tamních obyvatel, jejich názory a zvyky a srovnat je s našimi. Zároveň jsme mohli porovnat i naše a nizozemské školství. V Holandsku je učitel spíš přítelem svých studentů než jejich nadřízeným a atmosféra je uvolněnější.

Nizozemí nám velice přiblížil i pan profesor Daňhel, který je velkým znalcem této země, a poskytl nám mnoho cenných rad a zajímavých informací. Nesmíme zapomenout ani na naše pány řidiče, kteří nás provedli všemi zácpami na dálnicích i zkratkami po místních silnicích.

Holandsko je krásná země, kterou bychom všichni chtěli alespoň ještě jednou navštívit.

Blanka Skotáková, Jaroslava Koňáková

Výlet do Anglie

V dubnu 2001 se konal zájezd studentů naší školy do Velké Británie. Odcestovali jsme ve středu 4. dubna, v době, kdy v Anglii kulminovala epidemie slintavky a kulhavky, ale po celou dobu pobytu jsme se se žádnými potížemi nesesetkali – vadilo snad jen to, že kvůli nemoci byl uzavřen komplex ve Stonehenge, Avebury, a tak jsme museli na poslední chvíli změnit program.

Do Anglie jsme cestovali přes Německo, kousek Nizozemska, Belgie a Francii, z Francie jsme se do Británie dostali tunelem pod kanálem La Manche. Cesta byla dlouhá a únavná, ale příjemňovaná filmy o Anglii a o Londýně.

Ve čtvrtek v 6 hodin tamního času jsme konečně stáli před greenwichskou observatoří. Ubytování jsme byli v anglických rodinách většinou po dvou, ale někde bydleli pohromadě i čtyři studenti. V těchto rodinách jsme snídali, večereli a někteří se snažili s ubytovateli i komunikovat.

V následujících dnech bohužel většinou přšelo, ale ani déšť nám nezabránil v poznávání londýnských památek. Nevynechali jsme ani katedrálu sv. Pavla pod lešením. A nebyli jsme jen v Londýně. Navštívili jsme i krásné hrady v Dealu a v Doveru, katedrálu v Canterbury i palác Hampton Court. V Dealu provedl pan profesor Daňhel studenty trpící klaustrofobií úzkými, tmavými, ale nádhernými chodbičkami. Nikdy mu nechyběl úsměv na tváři. V hlídání studentů mu pomáhala paní profesorka Sankotová a slečny Keslová a Honzlová.

I když nám počasí moc nepřálo, všichni byli s výletem spokojeni, protože poznali mnoho zajímavých míst, zažili spoustu příhod a chtěli nechtěli byli nuceni i k praktickému použití anglického jazyka.

Markéta Jarošová, Aneta Pechová

Putování Tauernskou stezkou

Na školní výlet do Rakouska jsme se těšili už od podzimu r. 2000, kdy nám pan profesor Čech navrhl možný cíl – Tauernskou stezku. Všichni jsme nadšeně souhlasili. A tak se naše třída, tercie, ve středu 13. 6. 2001 vypravila k autobusu, který nás tu noc měl odvézt ke Krimmelským vodopádům.

Na místo jsme dorazili další den v dopoledních hodinách. Cestou k vodopádům, které jsou nejvyšší v Evropě a voda zde padá ve třech kaskádách do hloubky 400 m, jsme se podívali zajímavým exponátům v tamním muzeu. Byla zde totiž různá mechanická „díla“, která se pohybovala (točila a překlápěla) působením vodní energie. Po návratu jsme nasedli na kola a rozjeli se trasou dlouhou asi 65 km převážně z kopce směrem Neukirchen – Bramberg přes Mittersill, kde se vyrábějí lyže Blizzard, až do Kaprunu, světoznámého střediska ledovcového lyžování. Tady byl cíl naší cesty prvního dne.

Druhý den, 15. 6. 2001, jsme vyrazili na nejvyšší horu Rakouska – GrossGlockner měřící 3789 m. Stoupali jsme do výšky přibližně 1200 m, kde byla delší přestávka. Někteří zdatnější cyklisté si s panem profesorem vyjeli cca o 400 m výše. Po dvaceti-minutové zpáteční jízdě z kopce jsme najeli na původní trasu podél řeky Salzach. Pokračovali jsme do Taxenbachu a severně k St. Johannu im Pongau, kde jsme se ubytovali v útulném kempu Kastenhof. Za sebou jsme ten den měli asi 90 km.

Ráno, 16. 6. 2001, jsme měli namířeno do soutěsky Liechtensteinklamm. Místo působilo velmi romanticky. Tuto atmosféru zdůrazňovala především dravá řeka, jež soutěskou protéká. Další zastávkou na 65 km dlouhé cestě do Gollingu se stal Bischofshofen. Toto město patří mezi známá zimní střediska, kde se každoročně na obřích můstcích konají závody ve skocích na lyžích. Poté nás řeka Salzach zavedla do Werfenu. Místo je proslulé monumentální středověkou pevností Hohenwerfen. Odtud byl krásný výhled na údolí Salzahtal. Po přestávce na oběd jsme od hradu sjížděli až do Gollingu. Zde jsme strávili poslední noc.

Do nedělního rána nás probudil déšť. Plánovaný dojezd na kolech do Salzburgu jsme proto museli nahradit jízdou autobusem až do malebného městečka Mondsee. Nad jezerem se sice vznášel téměř neprůhledný opar, přesto se nám podařilo zahlédnout krásné plachetnice a v pozadí tyčící se vrcholky Alp.

To byla poslední zastávka našeho jedinečného neopakovatelného výletu v Rakousku, kde nám sice počasí moc nepřálo, ale všichni jsme byli panu profesorovi více než vděční.

Barbora Přečková, Lucie Hořejší

Byli jsme v Dolomitech

Konec školního roku je v myslích školáků i studentů spojen s různými výlety, na kterých se utuží vztahy mezi spolužáky a kantory. Je to několik sladkých dnů bez rodičů a učení, vyplněných zpravidla lehkou konverzací, společenskými hrami nebo příjemným nicneděláním. Co se ale stane, když je třídním učitelem aktivní sportovec, který má o výletě úplně jiné představy, jsme zkusili na vlastní kůži, a to dokonce dvakrát.

Nikdo z nás předtím v Itálii nikdy nebyl, a tak jsme byli zvědaví, jak náš výlet dopadne. Pan profesor rozvěsil po třídě (ve snaze nás řádně motivovat) barevné obrázky Dolomit a na každé mapě, která mu přišla pod ruku, nám nadšeně ukazoval

náš cíl. Zeměpisné určení nám neříkalo nic, ale fotografie hor působily uklidňujícím dojmem. To se ale změnilo ve chvíli, kdy nám pan profesor s radostí v hlase oznámil, že na některé hory také polezeme. Několik sportovně založených jedinců se začalo těšit, dvě dívky svou účast odvolaly a my ostatní jsme odjžděli se směsicí zvědavosti a strachu z věcí přístích.

Cesta probíhala celkem bez problémů, takže už ráno následujícího dne jsme byli v Itálii. Bylo to asi ve čtyři hodiny ráno. Představte si tmou, ohraničenou vrcholky vysokých hor, mezi nimiž se leskne hvězdná obloha. Pod nohama vám křupe písek a slyšíte rozkaz svého třídniho: „Tady na té louce se utáboříme! Táhle u těch dvou stromů!“ Až ráno jsme se přesvědčili o tom, že naším tábořištěm skutečně byla louka, přesněji řečeno pastvina, podle trusu pravděpodobně horských krav. Posnídali jsme vlastnoručně uvařenou, křupavou polévku ze sáčku a horký čaj a vyrazili do hor.

Následující dny si byly podobné jako vejce vejci. Ve dne jsme balancovali na horských hřebenech – sportovci chtěli víc a my bojácní sepisovali po večerech poslední vůle – ale největším dobrodružstvím byly noci. Počasí, přes den příjemně slunečné, nám v noci totiž dávalo co proto. Všichni jsme měli stany ze stoprocentně nepromokavé látky, ale ráno, když jsme ždímalí spacáky a vylévali ze svých textilních ložnic litry vody, tomu nikdo příliš nevěřil. Protože „naše“ louka patřila přes den skotu, byli jsme nuceni stany každý den znovu a znovu vysoušet a balit, abychom je večer znovu postavili.

I přes tyto komplikace jsme svorně obdivovali nádheru horských masívů, potůčků i pastvin, malebnost vesniček a poetičnost kovových zvonců pasoucích se krav. Denní mytí v horském potůčku sice mělo také zpočátku svůj půvab, ale po pár koupelích v ledové vodě se i ta nejčistotnější děvčata myla už jen sporadicky.

Poslední den jsme se vydali do Cortiny – horského městečka s čilým turistickým ruchem, mnoha hotely jazykolomných názvů a předraženými suvenýry, které jsme však nakupovali, co nám naše hotovosti dovolovaly.

Navzdory ledovým koupelím a promočeným stanům jsme se ve druhém ročníku vypravili do Dolomit znovu. Vedl nás opět pan profesor Havel. Místo našeho táboření se však změnilo – tentokrát jsme spali pod střechou lyžařského vleku, kam jsme si natahali karimatky a spacáky. Nezasvěcenec, který by sem zavítal, by se při pohledu na plynové vařiče, kolem nichž se povalovaly ešusy, konzervy a množství roztroušených pokrývek, s největší pravděpodobností domníval, že je na sjezdu bezdomovců. Koupání v horské bystřině a „záchod“ v blízkém lesíku už jsme znali z loňského roku. Znovu jsme zlézali hrozivě se tvářící kopce a kochali se nádherou horské přírody. Navštívili jsme dokonce i pravou horskou hospůdku, kde vařili výborné capuccino, a pokochali se krásou horských jezírek. Celý zájezd byl zakončen opět zastávkou v Cortině, kde jsme utratili i poslední litru za všemožné suvenýry, celí šťastní, že jsme přežili další výlet v klínu hor...

Teď jsme ve třetím ročníku. Do června máme sice ještě dost času, ale pan profesor, zdá se, nezhálí a my začínáme být opravdu zvědaví, co si na nás letos zase vymyslí.

Jana Pípalová

Profesorský sbor gymnázia ve školním roce 2001/02

Stanislav Makovec, Ch, B, ředitel školy

Mgr. Pavel Plášil, M, F, zástupce ředitele

Mgr. Jan Čech, B, Ch

Mgr. Rostislav Čech, M, B

Mgr. Radek Daňhel, Č, A

Mgr. Jana Daňhelová, M, B

Mgr. Marie Davidová, M, Z

PhDr. Bohuslava Dvořáková, Č, N

Mgr. Zdeňka Dvořáková, TV

Mgr. Karel Havel, TV, B

Bc. Irena Honzlová, A

Mgr. Zdeňka Hronová, IVT, M

RNDr. Josef Jirů, M, F

Mgr. Klára Keslová, A, D

Mgr. Olga Kovandová, Č, N

PaedDr. Miloslav Kovář, M, Ch

Mgr. Blanka Kubíková, Č, Fr

Mgr. Vladimíra Mácová, Č, D

Mgr. Dagmar Makovcová, Č, HV

Mgr. Hana Němcová, Z, TV

Mgr. Aleš Petrák, M, F

Mgr. Josef Provázek, M, IVT

Miroslav Příbyl, R, Č

Mgr. Jana Sankotová, M, VV, A

Květa Slavětínská, D, Č

PaedDr. Ilona Strnadová, Č, ZSV

Miroslava Šmrhová, Č, Fr, D

Mgr. Jana Turečková, Č, N

Mgr. Jitka Vejborová, Č, N

Mgr. Blanka Veverková, B, TV

Jaroslav Zíka, D, Č

Mgr. Stanislava Zíková, A, N

Ladislav Zrzavý, M, TV

Ing. Libuše Čechová, OA Pelhřimov, základy administrativy

JUDr. Josef Doubek, advokátní kancelář, právní nauka

Ing. Dana Kučerová, OA Pelhřimov, základy administrativy

Ing. Vlasta Machyánová, HŠ Pelhřimov, základy ekonomiky

Administrativní pracovnice

Alena Brožová, Alena Paterová

Školník

Jaroslav Mareš

Uklízečky

Zuzana Makovcová, Jiřina Paulová, Eva Štefflová, Jana Zemanová

Pracovnice školní jídelny

Jaroslava Kumžáková, vedoucí školní jídelny; Lenka Čechová, Ludmila Kněžů, Ludmila Okrouhlá, Jana Smrčková, Marie Stejskalová, Marie Tošerová

Členové výboru Rady sdružení rodičů a přátel Gymnázia Pelhřimov ve školním roce 2001/2002

MUDr. Buchal Martin, JUDr. Doubek Josef, Ing. Dvořák Miloslav, MUDr. Fikrlová Eva, Ing. Fink Vladimír, Ing. Koňák Lubomír, Ing. Koubek Tomáš, Ing. Krupka Miloslav, Ing. Lukašiková Lenka, JUDr. Machač Karel, Ing. Macháček Vladislav, Makovec Stanislav, PhDr. Matějů Ivan, Rosenkranzová Jitka, Mgr. Scháněl Josef, MUDr. Skoták Miroslav, Snižková Martina, Ing. Tomec Josef, Ing. Vlk František, JUDr. Zach Karel, Zrzavý Ladislav

Seznam žáků ve školním roce 2001/02

Prima

Třídní profesorka Mgr. Zdeňka Hronová

Marie Bečková, Jan Bláha, Markéta Brávková, Jana Čechová, Petra Duong Tu Oanh, Eva Hendrychová, Michaela Koňáková, Jakub Kratochvíl, Vojtěch Krejčí, Miroslav Kubánek, Petr Lukašik, Martina Mirská, Lenka Němcová, Barbora Pavlíková, Jan Píkl, Ondřej Popelka, Kamil Procházka, Žaneta Provazníková, Aleš Rajčan, Jana Randová, Lenka Razimová, Eva Růžicková, Veronika Stejskalová, Aleš Svoboda, Ondřej Škoda, Jana Šlapalová, Vendula Štěchová, Tereza Švecová, Petra Tomcová, Markéta Tržilová

Sekunda

Třídní profesorka Mgr. Jitka Vejborová

Markéta Baštýřová, René Cienciala, Jakub Cvrček, Lucie Doubková, Jaroslava Hružová, Eliška Chmelařová, Zuzana Jelínková, Marek Kodeš, Lenka Kohoutová, Jan Kozubek, Jakub Krym, Marcela Kubátová, Martina Kubisková, Kateřina Kucírková, Tereza Kůrková, Miroslava Lacinová, Jirí Marek, Zuzana Matějů, Iveta Morbicerová, Anna Neděľčevová, Anna Němcová, Milan Paták, Lenka Pelíšková, Tereza Petrušková, Veronika Razimová, Lucie Rohová, Monika Rokosová, Tereza Sankotová, Jana Špatná, Kateřina Šticová, Rudolf Švec

Tercie

Třídní profesorka Mgr. Vladimíra Mácová

Barbora Čečáková, Jan Čepl, Kamila Danielová, Filip Fejt, Jana Hlavičková, Johana Horníčková, Anna Hořejší, Kateřina Koňáková, Jana Koubková, Štěpán Kratochvíl, Aneta Krupková, Lucie Litomiská, Pavel Madron, Šárka Makovcová, Eva Marková, Lenka Matiašková, Lukáš Mixa, Markéta Musilová, Jiří Nápravník, Zuzana Pastrňáková, Jan Paták, Adam Pihávek, Zuzana Sankotová, Eva Schmidtová, Jakub Smejkal, Lenka Smítková, Marek Švrkala, Adéla Vališová, Lucie Vrtalová

Kvarta

Třídní profesor Mgr. Rostislav Čech

Eva Bambasová, Zdeněk Bartoška, David Buřič, Jakub Dvořák, Jaromír Dvořák, Veronika Fuxová, Jonatan Hána, Kateřina Hejdová, Lucie Hořejší, Lucie Hrabalová, Vladimír Hronek, Kateřina Hrušková, Gabriela Hunalová, Radek Jirků, Jan Kastner, Jakub Krejčí, Jitka Kuchařová, Petra Kuncová, Jan Lukašik, Eva Pátková, Jiří Polanský, Barbora Přechová, Marie Samková, Petra Soukupová, Tomáš Starý, Petra Šlapalová, Martina Štalmachová, Zbyněk Venkrbec, Magdalena Zelenková

Kvinta

Třídní profesorka PhDr. Bohuslava Dvořáková

Ondřej Čečák, Zuzana Čeplová, Karla Čížková, Martina Dvořáková, Lenka Fridrichová, Martina Gebarovská, Eva Havlíčková, Martin Heřmánek, Tomáš Hlavička, Petr Houštěk, Alžběta Chmelařová, Robert Kheck, Petr Koňák, Vojtěch Kratochvíl, Daniel Lupač, Jiří Madron, Petra Matějů, Anna Musilová, Jan Nemeškal, Dagmar Norková, Michal Okrouhlý, Milan Pech, Eva Pechová, Tomáš Příhonský, Petra Skotáková, Lucie Štefánková, Vladimír Tampír, Hana Tetivová, Kateřina Topinková, Zdeněk Vaniš, Pavlína Vávru

Sexta A

Třídní profesorka Mgr. Hana Němcová

Veronika Bambasová, Jiří Bílek, Markéta Brožková, Michal Fikrle, Pavel Fišar, Tereza Chýnová, Markéta Jarošová, Tomáš Jirsa, Jan Klubal, Lukáš Mach, Radek Mlada, Petr Mynařík, Aneta Pechová, Jan Pošvář, František Rabas, Tomáš Severa, Matěj Slíva, Ivo Šimeček, Jan Šmrha, Alena Vitnerová, Marcela Vránková

Sexta B

Třídní profesor PaedDr. Miloslav Kovář

Barbora Dobalová, Šárka Jonáková, Martin Junek, Jakub Kaňka, Michal Kott, Alena Kottová, Květa Koubková, Eva Krejčová, Václav Makovec, Anna Slavětínská, Zuzana Sochorová, Radovan Sorek, Veronika Strapcová, Ladislav Šereda, Zdeněk Tichý, Anna Vodičková

Septima

Třídní profesor Mgr. Radek Daňhel

Ondřej Dýšek, Jakub Fojtík, Michaela Hrubá, Šárka Jelínková, Lucie Jířů, Marie Jokešová, Michal Kheck, Jaroslava Koňáková, Jana Menšíková, Lukáš Pachman, Eva Polanská, Blanka Skotáková, Filip Snášel, Eva Ševcová, David Švec, Michal Zahálka, Irena Zamrzlová

1.A

Třídní profesorka Mgr. Marie Davidová

Michal Bárta, Petr Běhounek, Petr Blažek, Pavla Brožová, Martin Dvořák, Romana Hablyová, Helena Havlová, Lucie Hávová, Lenka Křížová, Klára Kunstová, Kristyna Langová, Ondřej Lněnička, Vojtěch Markvart, Petra Matějů, Michaela Pelíšková,

Veronika Prokopová, Natálie Růžičková, Aleš Řáda, Hana Satrapová, Martina Svobodová, Eva Šamalová, Jana Šimková, Silvie Škrampalová, Petr Vaculík, Michaela Vlková, Petra Zachová, Jan Zajačikovskij, Martin Zápotočný, Jakub Zmeškal, Silvie Žižková

1.B

Třídní profesor Mgr. Jan Čech

Klára Adamová, Jiří Běhounek, Martin Buchal, Marcela Buřičová, Marie Carvová, Petra Čekalová, Petra Hrdličková, Kateřina Hrnčířová, Lucie Hronová, Renáta Janoušková, Martin Jonáš, Monika Jonešová, Monika Kordačová, Barbora Kotková, Michal Kůta, Kateřina Linhartová, Libuše Markvartová, Michal Nenadál, Jitka Podobová, David Rod, Silvie Rokosová, Eliška Smržová, Miroslav Staněk, Pavel Staněk, Pavel Šijan, Pavla Šuhájková, Lukáš Vacík, Lenka Zajíčková, Eva Žižáková

2.A

Třídní profesorka Mgr. Olga Kovandová

Tomáš Běhounek, Jana Cechnerová, Marie Čašková, Petra Čekalová, Jiří Daňkovský, Karolina Havlová, Michal Hirsch, Petra Jedličková, Petra Kejvalová, Marek Krajník, Simona Leitlová, Zuzana Marková, Pavla Martínková, Aneta Mäsiarová, Eva Mostová, Jana Pečenková, Jitka Pechková, Filip Průša, Michaela Randová, Lenka Říhová, Markéta Skořepová, Pavel Šereda, Michal Štěpánek, Lucie Tomcová, Hana Tomšů, Jiří Váňa, Tomáš Vejsada, Viktor Vojtěch, Marie Zárubová, Ondřej Zhorný, Vladimír Zuzák

2.B

Třídní profesorka Mgr. Jana Daňhelová

Eva Balnohová, Pavel Blažek, Kristina Braunová, Veronika Edrová, Kateřina Hemrová, Petra Hložková, Pavel Holub, František Charvát, Jiří Jirků, Hana Kotěrová, Pavla Krbová, Miloslav Kubiska, Pavel Martínek, Martina Moravová, Lucie Musilová, Jana Neprašová, Alena Pačlíková, Kateřina Plešingerová, Tomáš Prchal, Hana Řádová, Jiří Scháněl, Marie Schánělová, Věroslav Štindl, Jan Švec, David Tunkl, Stanislava Váňová, Tereza Voplakalová, Pavla Vránková, Adam Zluky, Martina Zmeškalová

3.A

Třídní profesor Mgr. Karel Havel

Aneta Boudová, Jana Doskočilová, Lucie Drbalová, Martin Dvořák, Lucie Finková, Viktor Havel, Hana Hájková, Radka Hoďová, Tereza Holasová, Petr Hrnčíř, Filip Hron, Chudobová Lucie, Tomáš Kohout, Ondřej Kostka, Jan Kuchař, Kateřina Macháčová, Miloš Mezera, Radek Petrásek, Romana Picková, Jana Pípalová, Michaela Prokopová, Vendula Řádová, Irena Slabá, Michaela Slavíková, Zuzana Škrampalová, Jaroslava Tomšů, Lucie Zadražilová, Jitka Zenáhlíková

3.B

Třídní profesor RNDr. Josef Jírů

Iveta Bartesová, Vojtěch Bulant, Martina Cimlerová, Eliška Edrová, Alena Houšková, Aleš Chlubný, Michaela Janáková, Markéta Kadlecová, Michaela Klappová, Karel Kněžínek, Markéta Koubíková, Kateřina Koudelková, Pavel Krejčí, Martina Kuštová, Simona Mudrová, Barbora Muselová, Lenka Nováková, Petra Pelíšková, Radka Pelíšková, Klára Plíhalová, Ondřej Římal, Luboš Smrčka, Adéla Smržová, Vendula Snížková, Jiří Spěváček, Ondřej Štěrbá, Ladislava Švandová, Jana Švehlová

4.A**Třídní profesor Mgr. Aleš Petrák**

Eva Březinová, Jana Buchlová, Jiří Dvořák, Martin Hamrle, Tereza Holá, Jakub Hraníček, Aleš Janoušek, Eliška Kněžínková, Michal Kot, Markéta Králová, Vladimíra Kubíčková, Jaroslav Markvart, Martina Olijnyková, František Plát, Jan Pospíchal, Jana Rafajová, Jana Sankotová, Tomáš Sankot, Miroslava Straková, Václav Strnad, Michaela Šeredová, Jindřich Štěrba, Kateřina Štěpánová, Pavlína Tomšů, Jiří Ulrich, Petra Vachulková, Jan Váňa

4.B**Třídní profesorka Mgr. Jana Sankotová**

Lenka Blažková, Alena Brázdová, Michaela Budilová, Štěpán Černoš, Iveta Dvořáková, Lucie Grečnárová, Jan Horák, Eva Hricová, Zuzana Hrkalová, Lenka Janů, Tomáš Jelínek, Miroslava Jelínková, Veronika Jirků, Jaroslava Jirsová, David Kos, Lukáš Kos, Jana Křížková, Martin Kukla, Michal Martínek, Renáta Musilová, Aleš Novák, Ladislav Paclík, Jan Podhráský, Roman Smrčka, Veronika Svobodová, Ondřej Šlechta, Ivana Šustrová, Petra Tetivová

Obsah

Úvodní slovo	
Pelhřimovské gymnázium na prahu třetího tisíciletí	2
Vzpomínky absolventů	7
Profesorský sbor v letech 1996 – 2001	10
Absolventi z let 1996 – 2001	11
Europanostra 2000	14
Foucaultovo kyvadlo	16
Fyzikální olympiáda	17
Hudební skupina Géčka	19
Výuka němčiny	21
Společenské vědy a jejich místo v soustavě vzdělání	22
Ludolf versus zápalky	22
Fyzikální týden – Millikanův experiment	25
Soutěže	28
Astronomický klub Pelhřimov	34
Gymnázium na Internetu	36
Běstvina 2001	37
V zemi galského kohouta	39
„Obrázky z Holandska“	41
Výlet do Anglie	42
Putování Tauernskou stezkou	42
Byli jsme v Dolomitech.	43
Profesorský sbor ve školním roce 2001/2002	45
Seznam žáků ve školním roce 2001/2002	46

Vydalo Gymnázium Pelhřimov v roce 2001
k 130. výročí obnovení školy
za přispění Sdružení rodičů a přátel Gymnázia Pelhřimov
a ve spolupráci s Novou tiskárnou Pelhřimov, s. r. o.

Redakční rada: Rostislav Čech, Josef Jirů, Stanislav Makovec,
Aleš Petrák, Josef Provázek, Květa Slavětinská, Jaroslav Zíka

Autoři fotografií: Josef Chaloupek, Ladislav Chlum
a Mgr. Dagmar Makovcová

Vytiskla Nová tiskárna Pelhřimov, s. r. o.

ISBN 80-86559-04-1

1
 2 3 4 5
 6 7 8 9 10 11
 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

1) Josef Provázek	17) Jaroslav Zíka
2) Jan Čech	18) Radek Daňhel
3) Pavel Plášil	19) Ilona Strnadová
4) Aleš Petrák	20) Hana Němcová
5) Rostislav Čech	21) Olga Kovandová
6) Bohuslava Dvořáková	22) Irena Honzlová
7) Jana Turečková	23) Zdeňka Hronová
8) Blanka Kubíková	24) Vladimíra Mácová
9) Ladislav Zrzavý	25) Klára Keslová
10) Miroslav Příbyl	26) Jana Daňhelová
11) Miroslava Šmrhová	27) Stanislav Makovec
12) Karel Havel	28) Jana Sankotová
13) Marie Davidová	29) Květa Slavětínská
14) Dagmar Makovcová	30) Jitka Vejborová
15) Josef Jirů	31) Miloslav Kovář
16) Blanka Veverková	

ISBN 80-86559-04-1